

ЛЮБКО ДЕРЕШ:
«МИ МАЄМО ЯКОМОГА
МЕНШЕ ДУМАТИ
ПРО СЕБЕ, А БІЛЬШЕ
ДОПОМАГАТИ
ІНШИМ»

стор. 7

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

роніки

№24 (225) • 25 червня 2015 року

ЦІНА ДОГОВІРНА

ПЮБАРТА

Передплатний індекс – 49831

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ •

ЧИ ГОТОВІ УКРАЇНЦІ І ВЛАДА ДО ЦИВІЛЬНОГО ОЗБРОЄННЯ

стор. 8

Х ГРОШІ НА ВІТЕР?

**БЕЗПРИТУЛЬНИХ ПСІВ
ОХОРОНЯТИМЕ БЕТОННИЙ
ПАРКАН З КОЛЮЧИМ
ДРОТОМ**

У Луцьку на вулиці Мамсурова таки будуватимуть дороговартісний триметровий бетонний паркан із колючим дротом. У такий спосіб охоронятимуть чотирилапих безхатченків та майно комунального підприємства «Ласка».

стор. 5

Х КОМУНАЛКА

**ЕНЕРГООЩАДНІСТЬ ПО-
ЛУЦЬКИ: ЧИЮ ЕНЕРГІЮ
БЕРЕЖЕ МІСЬКИЙ ГОЛОВА?**

КОНКУРСНА КОМІСІЯ ЛУЦЬКОЇ МЕРІЇ
ВІДХИЛИЛА ВСІ ПРОЕКТИ ОСББ У СФЕРІ
ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ

стор. 9

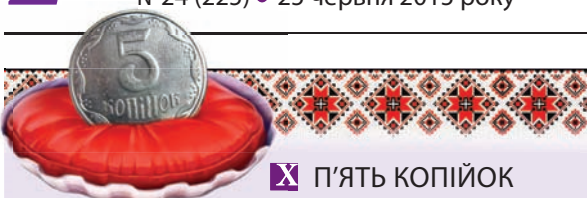
Х ІСТОРІЯ

**НАЙЦІКАВІШІ
МЕМОРІАЛЬНІ ДОШКИ
ЛУЦЬКА**

Будь-якому місту можна дати певну характеристику, оглядаючи його мережу меморіальних дошок, пам'яників і знаків. Це, з одного боку, виявляє багатство історії та культури міста чи навіть цілого краю, а з іншого – показує наскільки цю історію та культуру хочуть берегти і пам'ятати.

стор. 10

П'ЯТЬ КОПІЙОК

ДЕ ЛУЧАНИ ВІДПОЧИВАТИМУТЬ УЛІТКУ?

Стартував сезон літніх відпусток. «Хроніки Любарта» вирішили запитати в лучан, куди вони поїдуть відпочивати цього літа. Частина з опитаних містян запевняє, що нинішнє фінансове становище не дозволяє їхати на відпочинок за кордон. Тому вони обирають українські Карпати, або ж відмовляються від відпочинку зовсім. Дехто з опитаних поїде до родичів у село, щоб не витратити гроші.

Юлія, 25 років, безробітна:

– Цьогоріч за кордон однозначно не поїду. Кошти дозволяють поїхати хіба що у Карпати – і то на кілька днів. Хоча торік я могла собі дозволити поїхати у відпустку в Єгипет. Звісно можна наскребти ті гроші на якусь гарячу путівку, але потім виникнуть запитання, за що жити далі й чим платити за комуналку?

Марія, 43 роки, продавець:

– Нікуди не поїду цього літа. По-перше, з роботи не відпускають, а по-друге – нема за що кудись їхати. Таке життя настало, що за кордон дорого їздити і тут жити вже нестерпно. Зараз такі пенсії та зарплати, що ми тут стали як жебраки. Можемо відпочивати тільки в парку.

Ірина, 23 роки, у декретній відпустці:

– Грошей бракує подорожувати Україною, не те, що за кордон їхати. Максимум, куди ми поїдемо цього літа із сім'єю, – то це до бабусі в село.

Олег, 66 років, пенсіонер:

– Я пенсіонер і вже сім років не їзджу нікуди відпочивати. Грошей бракує на найнеобхідніше, що вже говорив про море чи гори. Сестра живе в Яремчі, запрошувала до себе в гості. Але не влітку, а коли закінчиться туристичний сезон. Поїду до неї восени. Так доведеться заплатити тільки за дорогу. Зекономлю і сестру відвідаю.

Марія, 36 років, працівниця «Тигреса»:

– Свою відпустку цього літа проведу в Коблеві. Відпочиватиму на Чорному морі. Гроші на поїздку назбирала завчасно. Тому тепер є за що поїхати на відпочинок.

Марія, 21 рік, студентка:

– Не планую цього літа їхати відпочивати, тому що щойно закінчила навчання і влаштовуюсь на роботу. Часу на подорож не буде. Щодо цін: то, думаю, якщо їхати відпочивати за кордон, то у порівнянні з минулими роками є певне обмеження.

ЗМІНА ПОКОЛІНЬ

У другому турі виборів ректора в одному з найбільших

вишів Волині – Луцькому національному технічному університеті – перемогу отримав доктор технічних наук, професор, депутат Луцької міської ради (група «Новий Луцьк»), завідувач кафедри матеріалознавства та пластичного формування конструкцій машинобудування Петро Савчук. Він змагався із професором, виконувачем обов'язків ректора, доктором економічних наук Зоряною Герасимчук та здобув переконливу більшість голосів.

Другий тур виборів був зумовлений тим, що у першому жоден із кандидатів не набрав понад 50% голосів. Таким чином, Зоряна Герасимчук у другому турі, який відбувся 24 червня, набрала меншу кількість голосів у кожній із чотирьох дільниць.

Як повідомив Петро Савчук, за результатами голосування працівників вишу та студентів, він набрав 581 голос (67,87%), а Зоряна Герасимчук – 185 голосів (21,61%).

Щодо інших дільниць, то у Ковельському промислово-економічному коледжі за Петра Савчука проголосувало 95%, а за Зоряну Герасимчук – 3% ви-

ВШАНУВАННЯ

У Луцьку на Меморіальному комплексі «Вічна слава» влаштують надмогильний меморіальний пам'ятник героям Небесної сотні та учасникам Революції гідності.

Відповідне рішення ухвалила сесія Луцької міської ради. Проект коштуватиме міському бюджету 800 тисяч гривень.

Як відомо, на Меморіалі похований герой Небесної сотні Василь Мойсей. Тому міська рада вирішила передати зазначені кошти брату загиблого – Роману Мойсею. Гроші передаватимуть як матеріальну допомогу для облаштування пам'ятника Василю Мойсею та загиблим волинським Героям Небесної Сотні.

Встановленню стели передуватиме конкурс, який відбувався кілька разів. Зрештою, найліпшим визнали проект пам'ятника за авторством Ірини Дацюк. Таке скульптурне рішення погодила і родина загиблого. Таким чином,

ЛУЦЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МАЄ НОВОГО РЕКТОРА

Новим ректором головного технічного вишу Волині став 43-річний Петро Савчук

борців. Технічний коледж проголосував із наступними результатами: за Савчука – 49%, а за Герасимчук – 33%. Любешівський технічний коледж віддав 65% голосів Савчуку, а його опонентці – 21%.

Офіційні результати стануть відомі 25 червня. Як пояснив переможець виборів, надалі очікується погодження результатів виборів від Міністерства освіти і науки України. Протягом місяця ЛНТУ матиме нового керівника.

Скарг чи порушень під час волевиявлення задокументовано не було.

Петру Савчуку 43 роки. Він народився у селі Духів Кременецького району Тернопільської області. Освіту здобував у Кременецькому педагогічному училищі за спеціальністю «Викладання праці та креслення в неповній середній школі». Згодом навчався у Тернопільському державному педагогічному інституті, де і проходив аспірантуру. Захист кандидатської дисертації – у Технологічному університеті Поділля (м. Хмельницький) за спеціальністю матеріалознавство. У Луцькому національному технічному університеті здобув другу вищу освіту за спеціальністю «Управління інноваційною діяльністю».

Петро Савчук – автор понад 130 наукових публікацій та 26 патентів на винаходи й корисні моделі України.

НА РІЧНИЦЮ ЛУЦЬКА ПЛАНУЮТЬ ВІДКРИТИ ПАМ'ЯТНИК ГЕРОЯМ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

це буде надмогильний пам'ятник з продовженням у вигляді стели, на якій будуть викарбувані імена, фото волинців, які загинули на Майдані.

«Крім надмогильної плити, буде плита з надписом, що пам'ятник встановлено на честь подій Революції Гідності в Україні. Цю сторінку вже перегорнуто. Революція Гідності в плані скинення режиму Януковича завершилася, і тому ми маємо вшанувати Героїв. Це буде місце, куди можна буде приводити учнів, студентів, гостей міста», – зазначив секретар Луцькради Сергій Григоренко.

Загальний кошторис споруд

ди – 1 мільйон 40 тисяч гривень. З цих коштів 800 тисяч виділять з міського бюджету, а решта надійде у вигляді пожертв благодійників.

Зі слів Григоренка, створення скульптурного об'ємного ростового зображення Василя Мойсея, яке буде виконано у бронзі, заввишки 2,2 метра, коштуватиме 120 тисяч гривень. Створення барельєфних постатей волинських героїв Майдану та декоративної колони увічненої українки – 230 тисяч гривень. Зняття форм і формування гіпсових моделей коштуватиме ще 50 тисяч гривень. Відлив у бронзі скульптур-

ної композиції обійдеться в 350 тисяч гривень. Створення стели з граніту – 100 тисяч.

Відкрити пам'ятник планують 23 серпня на 930-річчя Луцька.

ДОЇЗДИВСЯ ЛУЦЬКОГО ЧИНОВНИКА ЗВІЛЬНИЛИ ЗА П'ЯНЕ ДТП

Начальника господарсько-технічного відділу луцької мерії Ігоря Давидова (на фото) було звільнено. Про це під час сесії Луцької міськради 24 червня повідомив міський голова Микола Романюк.

Давидов, виїжджаючи з парковки, зачепив авто, припарковане навпроти скверу, в якому стоїть пам'ятник Святому Миколаю. Незначне пошкодження отримала машина депутата міськради Миколи Яручика, – інформує «Волинське Агентство Розслідувань».

Експертиза установила, що в крові чиновника було 2,8 проміле алкоголю.

ГЕРОЇ СУЧАСНОСТІ

ЧАСТИНУ ПРОСПЕКТУ ПЕРЕМОГИ ПЕРЕЙМЕНУВАЛИ

Депутати Луцької міської ради ухвалили рішення перейменувати з 1 серпня 2015 року частину проспекту Перемоги від будівлі №2 до будівлі №8 на проспект Василя Мойсея.

Відповідні зміни було ухвалено 24 червня під час пленарного засідання.

Назва проспект Перемоги від будівлі № 10 до будівлі № 34 з парного боку та від будівлі № 1 до будівлі № 27 з непарного боку залишаться без зміни нумерації будівель і носитимуть стару назву.

Відповідні інформаційні стенди та таблички мають встановити до 1 серпня 2015 року. Секретар Луцькради Сергій Григоренко пояснив, що депутати керувалися тим, що це центральна вулиця. Окрім цього, саме на Меморіальному комплексі «Вічної слави», поряд, розмі-

щена могила Василя Мойсея та згодом буде встановлено пам'ятник Героям Небесної Сотні.

І зрештою, не виникне незручностей для жителів Луцька, оскільки на зазначеній ділянці немає житлових будинків, а лише об'єкти, де розміщені юридичні особи.

Депутат Андрій Осіпов зазначив, що це перейменування нагадує «реверанс» із боку міської ради. Мовляв, у місті є досить старих комуністичних назв, які варто перейменувати, а не обмежуватися частиною проспекту. А депутат Павло Данильчук нагадав присутнім, що лише вшануванням подій Революції Гідності змін не досягти. Адже події, які відбулися взимку, не дійшли до логічного завершення, корінних змін в системі влади і суспільстві.

ПРОБЛЕМА

ЗВАЛЕНЕ ДЕРЕВО У ПАРКУ ДВА ТИЖНІ НІХТО НЕ ПРИБИРАЄ

Уже понад два тижні у Центральному парку культури та відпочинку імені Лесі Українки посеред алеї лежить вирване з корінням дерево. Про це «Хронікам Любарта» повідомив читач Сергій Кутувий. Чоловік розповідає, що на місці дерева утворився великий обрив, який заважає спортсменам бігати. Адже прохід тут став надто вузьким, неуважний може спіткнутися та впасти в яму. Обрив утворився на дамбі, ліворуч від фізкультурно-спортивного товариства «Спартак», у напрямку Київського майдану.

«Мій будинок стоїть недалеко від парку, – каже чоловік. – Майже щодня роблю тут зарядку. Не розумію, як може уже два тижні лежати це дерево.

Мало того, від вирваного коріння залишилися яма, яку так ніхто й не засипав. Може, наша влада вирішила залишити таке знакове місце для туристів? Ця алея – стежка здоров'я, якою бігають спортсмени. А щоб через неї пройти, треба пробиратися через зарості та кропиву».

Прибиранням парків опікується комунальне підприємство

«Парки та сквери міста Луцька». Його директор Анатолій Трикуш розповів, що нічого не знав про яму і дерево та пообіцяв якнайшвидше залагодити проблему, аби вона не створювала лучанам дискомфорту.

«Хроніки Любарта» стежитимуть за виконанням обіцянок.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ

У Луцькій міській раді з 1 вересня 2015 року запрацює новий орган – відділ державного архітектурно-будівельного контролю.

У структурному підрозділі працюватиме сім осіб. Міський голова анонсував, що конкурс на отримання посади у відділі буде відкритим.

Таким чином, штатний розпис міської ради налічуватиме не 479 осіб, а 486. Відділ виконуватиме функції, які було покладено на державний орган – Держархбудконтроль. Фактично, це є делегування функцій держави органам місцевого самоврядування, пояснює перший заступник міського голови Тарас Яковлев.

На думку посадовця, таким чином вдасться

ЛУЦЬКРАДА ПОПОВНИТЬСЯ НОВИМ ОРГАНОМ КОНТРОЛЮ

ся зробити процедуру забудови у місті більш підконтрольною органам місцевого самоврядування. Однак, якщо сумнівні договори було надано забудовникам до початку роботи відділу, скасовувати рішення можна буде лише в судовому порядку.

Згідно з тимчасовим положенням про роботу відділу, його метою є нагляд за дотриманням вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил під час виконання підготовчих та будівельних

робіт, збереження та забезпечення порядку у будівельній галузі, захист комфорту та безпеки громадян. Відділ також контролюватиме містобудівну діяльність та будівництво, організацію будівництва, ремонт і реконструкцію житлових будинків, об'єктів соціально-побутового призначення.

Окрім цього, завданням відділу є розгляд справ про правопорушення у сфері містобудівної діяльності та реалізація державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю й нагляду.

ЗА ЩИТОМ

Громадському формуванню «Варта порядку», яке допомагає правоохоронцям підтримувати спокій та законність у Луцьку, виповнилося 15 років.

Нині у складі формування перебуває 1750 осіб. Це добровольці, які поруч із міліціонерами щодня патрулюють вулиці Луцька, допомагають підтримувати стан законності та запобігають правопорушенням.

Заступник голови правління організації Юрій Зотов розповів, що на зорі своєї діяльності громадське формування було покликане допомагати дільничним інспекторам міліції підтримувати порядок та безпеку. Втім із роками ця співпраця ослабла, і з 1700 членів формування на дільниці виходили лише близько ста добровольців.

У зв'язку з подіями Євромайдану виникла необхідність вдихнути нове життя у роботу формування. Діяльність «Варти порядку» стала по-особливому відчутна та затребувана під час подій Революції Гідності. Як відомо, у цей час репутація міліції значно впала, з'являлися у публічних місцях у формі часто-густо було просто небезпечно. Тому вулиці були порожні від правоохоронців, а звичне патрулювання просто не проводилося. Підтримати порядок у місті згодилися добровольці, серед яких і учасники «Варти порядку».

Не зміг залишатися осторонь проблеми підтримки правопорядку в місті і Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк». Він надав фінансову допомогу для відновлення роботи «Варти порядку», закупив форму та різно-

15 РОКІВ – НА ВАРТІ ПОРЯДКУ

Олександр Товстенюк дякує «wartovim» за активну громадянську позицію і небайдужість

манітне спорядження, допоміг орендувати автомобіль, надав пальне та продовжує підтримувати формування.

Керівник Фонду Олександр Товстенюк пояснює, що спокій та безпека лучан є пріоритетним для засновника Фонду «Новий Луцьк» Ігоря Палиці. Саме тому Фонд і надалі сприятиме роботі «Варти порядку».

«Бажаю, аби вдалося спільними зусиллями повернути довіру до міліції, до людей у формі. Аби жителями Луцька було безпечно і комфортно жити в місті і не боятися із настанням сутінків прогулятися в парку, скверику. А навпаки – відчувати, що вони під надійним захистом», – зауважив Олександр Товстенюк.

Задоволений співпрацею із добровольцями і начальник Луцького УМВС у Волинській області Ігор Муковоз. Він підкреслив високу дисциплінованість формування та зазна-

чив, що спільними зусиллями громадськості і міліції можна навести порядок на вулицях. Міліціонер подякував членам формування за підтримку в непрості постреволуційні часи.

«Мені приємно, що у «Варті порядку» люди, які працюють, а не ті, які розповідають, як треба працювати. Світом рухають небайдужі, саме ті, які працюють. Я бачу, що нова «Варта порядку» має ріст, ефективність, її роботу видно», – зазначив Муковоз.

З приводу святкування ювілею голова правління формування Олександр Тиводар і його заступник Юрій Зотов нагородили годинниками та відзначили подяками найкращих учасників «Варти порядку».

Нині члени формування – це бійці загонів самооборони, колишні учасники війни в Афганістані та інших «гарячих точках», козацтво, воїни-десантники, представники «автомайданів»,

ветерани міліції та діючі працівники органів внутрішніх справ.

Нині щодня у патрулі на розвід поруч із міліціонерами виходить кілька десятків представників формування. Під час революційних подій вони допомогли запобігти масовим беспорядкам, мародерству, хуліганству та й нині підтримують спокій в Луцьку. 22 учасники формування є помічниками дільничних інспекторів.

Зі слів Зотова, за останній рік «Варта порядку» оновилися. Тут залишаються люди, які дійсно готові виходити у патрулі та виконують статут організації, мають високі морально-ділові якості. Нині добровольці потрапляють до когорти організації після ретельної перевірки та пройшовши програму навчання. Досвідчені учасники «Варти порядку» проводять вишколи із військово-патріотичного виховання молоді.

ОТАКОЇ

КАБМІН ДОЗВОЛИВ ВИЛУЧАТИ АВТОМОБІЛІ ДЛЯ ПОТРЕБ АРМІЇ

Кабінет міністрів вніс зміни до «Положення про військово-транспортний обов'язок», згідно з яким військкоматам дозволяється вилучати автомобілі для потреб Збройних сил України.

Про це йдеться у постанові Кабінету міністрів № 405 від 17 червня 2015 року.

Згідно зі змінами, військкомати зможуть здійснювати безплатне залучення транспортних засобів і техніки підприємств, установ та організацій.

«Під час мобілізації задоволення потреб військових формувань здійснюється шляхом безплатного залучення транспортних засобів і техніки підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності на умовах повернення їх після оголошення демобілізації», – йдеться у постанові.

Як зазначається, дія положення поширюється на центральні органи виконавчої влади, інші державні органи, місцеві держадміністрації, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, а також громадян – власників транспортних засобів.

Дія положення не поширюється на дипломатичні представництва і консульські установи іноземних держав, представництва іноземних та міжнародних організацій, іноземців та осіб без громадянства.

Крім того, від передачі транспортних засобів та техніки військовим формуванням під час мобілізації можуть звільнятися також підприємства, установи й організації, у яких є висока суспільна потреба.

ПОСМАКУЄМО

АНДРІЙ КУЛИКОВ, «ФІОЛЕТ» ТА ГОСТІ З КИЄВА: МУЗИЧНА КУХНЯ ФЕСТИВАЛЮ ЇЖИ В ЛУЦЬКУ

У замку Любарта 28–29 червня відбудеться другий гастрономічний фестиваль «Lutsk Food Fest. Picnic». Вхід на фестиваль вартуватиме 15 гривень.

Серед смаченького – конусна піца, французькі хот-доги та вегетаріанські страви.

Уже відомо, хто розважатиме гостей на «Музичній кухні» дійства.

Окрім власне смачних страв, на гостей «Lutsk Food Fest. Picnic» чекає й розважальна програма.

Розважати гостей «Музичної кухні» буде гість із каналу ICTV, відомий український ведучий Андрій Куликов.

На сцені виступить гурт «Фіолет» на чолі з лідером Сергієм Мартинюком, кавер-бенд «Logi» та гості з Києва – рок-гурт «АССА». Музична кухня стартує 28 червня о 17:00.

Окрім того, впродовж дня публіку розважатимуть діджеї та творчі колективи міста.

Шановні читачі!
Якщо ви не отримуєте газету
Хроніки ЛЮБАРТА
у поштову скриньку,
її можна передплатити

Увага! Вартість передплати на місяць –

на 3 міс. – **23,88 грн**

на 6 міс. – **47,76 грн**

Передплатний індекс –

49831

Вартість передплати вказана без урахування послуг поштового зв'язку

Х ГАМАНЕЦЬ

ЦІНИ НА АЛКОГОЛЬ ЗРОСТУТЬ НА 40 ВІДСОТКІВ

Кабінет міністрів ухвалив рішення про підвищення в два етапи мінімальних оптово-відпускних і роздрібних цін на алкогольні напої на 25-40%.

Відповідну постанову було прийнято на засіданні уряду 17 червня, повідомляє «Апостроф».

Таким чином, ціна найдешевшої горілки може збільшитися з 40 гривень до 55 гривень, віскі – з 88,5 гривень до 109 гривень, коньяку – з 59 гривень до 84 гривень. Вино подорожчає з 20 до 27 гривень за пляшку.

Згідно з ухваленим урядом проектом постанови, мінімальні оптово-відпускні та роздрібні ціни на алкогольні напої буде підвищено в два етапи.

Документ набуває чинності через 10 днів з моменту публікації в газеті «Урядовий кур'єр» і на першому етапі визначає мінімальні ціни до 30 серпня, на другому – з 1 вересня.

Таким чином, до кінця літа мінімальна оптова ціна на горілку і лікєро-горілки виробу за 1 літр 100-відсоткового спирту з 133 зросте до 159,94 гривень, а з 1 вересня – до 175,96 гривень.

На віскі – з 295 гривень до 317,31 гривень і 349,36 гривень відповідно, на коньяк і бренді – зі 196,7 гривень до 253,21 і 269,23 гривень.

Мінімальні роздрібні ціни на лікєро-горілки виробу за 1 літр 100-відсоткового спирту піднімуться зі 199,5 гривень до 249,5 гривень і 274,5 гривень, віскі – з 442,5 гривень до 495 гривень і 545 гривень, коньяк і бренді – з 295,05 гривень до 395 і 420 гривень.

У результаті найдешевша пляшка горілки об'ємом 0,5 л вартуватиме до кінця серпня 50 гривень, з 1 вересня – 55 гривень (зараз 40 гривень), віскі – 99 гривень і 109 гривень (зараз – 88,5 гривень), відповідно, коньяк 79 гривень і 84 гривні, (п'ять зірочок) – 89 гривень і 94 гривні (зараз 59 гривень і 69 гривень).

Найдешевше ігристе вино в пляшці 0,7 коштуватиме не 33 гривні, як зараз, а 44,9 гривень і 49,9 гривень відповідно, на решту вина мінімальна ціна підніметься з 20 гривень до 27 гривень.

Згідно з пояснювальною запискою до документа, мінімальні ціни, які діють зараз, було введено в червні 2014 року. Нині їх рівень, враховуючи збільшення інфляції та падіння курсу гривні, не відповідає реальним витратам суб'єктів ринку на виробництво та торгівлю алкогольними напоями.

Х ALMA MATER

СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТУ – 75 РОКІВ

Алла САДЕЦЬКА

Найбільший на Волині вищий навчальний заклад відзначив день народження. Східноєвропейському національному університету імені Лесі Українки виповнилося 75 років. З цієї святкової нагоди 19 червня у Волинському академічному музично-драматичному театрі на урочисту академію зібралися представники місцевої влади, духовенства, науковці, студентство і громадський актив. Нагороджували кращих з кращих, обмінювалися вітаннями й подарунками та споглядали виступи талановитих студентів.

Свою історію навчальний заклад розпочав 1940 року як Луцький державний учительський інститут. На перший курс тоді було зараховано 135 студентів. Навчальний процес забезпечували 50 викладачів. Функціонувало чотири відділи: філологічний із українським і російським відділеннями, фізико-математичний, природничо-географічний і зоофізичний.

Нині ж Східноєвропейський університет – це 9 факультетів, 7 інститутів, понад 11 тисяч студентів і 900 викладачів.

За словами ректора СХУ, професора Ігоря Коцана, нині виш готує фахівців за 45 напрямками підготовки та 51 спеціальністю.

«Наш університет – один із молодих, проте динамічних університетів України. З моменту заснування тут навчалася більше 200 тисяч студентів, працю-

вало понад 4500 викладачів. Ми впевнені, що університет стане централізованою установою, що забезпечить потреби регіону у висококваліфікованих фахівцях, котрі здобудуть інтегровані знання, використовуватимуть досвід провідних вищих навчальних закладів і наукових установ країн Європейського Союзу. Наш університет повинен зацікавити студентів різних країн перспективою здобуття європейської освіти, безпосереднього досвіду й участі в процесі інтеграції в Європу», – наголосив ректор вишу.

«Основним проектом університету нині є проект студентського містечка, який зорієнтований на створення умов для реалізації перспективних наукових й освітніх проектів. Це буде потужний міжнародний дослідницький та наукововиробничий комплекс, тісно

пов'язаний з промисловістю, бізнесом та інститутами влади, залучатиме провідних європейських науковців, професорів і бізнес-корпорації з метою підготовки студентської молоді для роботи в європейських інституціях та інституціях нашої держави», – розповів Ігор Коцан.

Приємністю для вишу та присутніх на урочистості став цінний подарунок від Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк. Голова правління Фонду Олександр Товстенюк вручив ректору Ігорю Коцану сертифікат на комплексну реконструкцію стадіону університету на суму два мільйони гривень. Від імені голови наглядової ради Східноєвропейського національного університету Ігоря Палиці він подякував очільнику та колективу вишу за плідну працю та здобутки.

«Маю честь виконати доручення голови наглядової ради Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки Ігоря Палиці та привітати університет з 75-річчям. На жаль, він не зміг відвідати цей захід, тому я передаю від нього найщиріші вітання та слова вдячності усьому колективу університету за натхненну працю, яка дає хороший результат. Також хочу вручити подарунок – сертифікат на два мільйони гривень на капітальну реконструкцію університетського стадіону», – зазначив Олександр Товстенюк.

Як відомо, Ігор Палиця та його батьки, Петро Якович і Тетяна Йосипівна, з нагоди відзначення 75-річчя СХУ вирішили зробити цінний подарунок, виділивши велику суму на реконструкцію стадіону, що на вулиці Ярошука. Уже цього року заплановано оновити футбольне поле, змонтувати сучасну волейбольну та баскетбольну площадки, облаштувати територію для тренажерів, а також три сертифіковані бігові доріжки та розминочну зону.

Х ІНІЦІАТИВА

Неформальна освіта набуває все більшої популярності, нерідко вона цінується вище, ніж університетська. Протягом червня луцький осередок ГО «Самопоміч» провів два курси тренінгів: з проектного менеджменту та складання резюме й успішного проходження співбесіди для випускників волинських ВНЗ.

У заходах взяли участь понад 40 учасників, які отримали якісні знання та сертифікати. Тренінг з проектного менеджменту відбувся 13 червня в Office-room. Майстер-клас для учасників провів відомий громадський діяч, голова ВОГО «Фонд місцевого розвитку» Петро Верзун. Він поділився секретами управління проектами, організації роботи команди, ведення інформаційної кампанії, співпраці з грантодавцями. Було наголошено на правильних формулюваннях та формуванні етапів втілення проекту, акцентах, які зацікавили 6 дозорів та схилили їх саме до вашого проекту. Усіх учасників поділили на команди, відтак вони намагалися написати й захистити свій проект, а тренер чітко та послідовно структурував їхні проектні заявки. Наступний тренінг відбудеться 4 липня, заявку для реєстрації можна знайти на сторінці ГО «Об'єднання «Самопоміч» у «Facebook».

23-24 червня у Волинській обласній науковій бібліотеці ім. Олени Пчілки було організовано тренінг «Випускник: резюме, співбесіда, зустріч з роботодавцями». У рамках заходу учасникам розповіли про принципи роботи Центру зайнятості, навчали правильно складати резюме та супровідний лист, успішно проходити співбесіду. Тренери розмежували поняття освіти й додат-

ПРОЕКТНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ТА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ: ТРЕНІНГИ В ЛУЦЬКУ

кової освіти, громадської діяльності та досвіду роботи, аргументували, чи варто вказувати у резюме дані про сімейний стан, хобі й захоплення. Тренери зазначали, що участь у подібних тренінгах – це також додаткова освіта, яку варто вказувати у своїх резюме.

Наступного дня, 24 червня, усім учасникам було влаштовано справжню співбесіду з працевлаштування Луцька й Волині. Зокрема, випускники

спілкувалися з представником ПАТ «Теремнохліб», підприємцем Іриною Мельник, представниками компанії «Internetdevels» тощо.

Ці заходи показали, що потреба в тренінгах справді є. Тому ГО «Самопоміч» під керівництвом Тараса Яковлева буде продовжувати цю діяльність та закликає усіх долучатися. За неформальною освітою – майбутнє і можливість хорошого працевлаштування!

ЗНИЖКИ до 5000 грн

3 в 1 – ДАЧНИЙ БУДИНОК + ЛАЗНЯ + АЛЬТАНКА

Дачні, житлові будинки (блоки, цегла), котеджі, магазини, супермаркети, ангари, автомийки, шиномонтаж, гаражі, будвагончики, лазні, металоконструкції, кафе, альтанки, добудови

Розбірні та різних форм (збільшення площі).

097-931-25-04, 050-100-90-91

Дарина ГОГОДЗА

«Хроніки Любарта» у попередньому номері вже писали про переполох у Волинській раді й аналізували імовірні політичні причини зміни керівництва представницького органу волинського краю. Цього тижня розпочався другий раунд боротьби за крісло у президії. Фінал політичного бою заплановано на четвер, коли і відбудеться позачергова сесія Волинської обласної ради. Ймовірно, саме тоді намагатимуться проштовхнути рішення про зміну голови ради Валентина Вітра.

Опівдні 22 червня відбулася прес-конференція двох політичних старожилів: Олександра Свириди з політичної партії «Батьківщина» та Володимира Бондаря, який у кінці квітня 2015 року переміг на проміжних виборах до Волинської обласної ради в одномандатному мажоритарному виборчому окрузі №23. Третім спікером мав би стати Святослав Борущкий зі «Свободи», втім той не зміг бути присутнім на прес-конференції. А ще о 15:00 свою прес-конференцію-відповідь надав фігурант політичної баталії – Валентин Вітер.

Як відомо, 11 червня зазначене тріо депутатів зареєструвало пропозицію щодо розгляду на черговій сесії обласної ради питання «Про висловлення недовіри голові обласної ради Вітру В. С.». З цього приводу на офіційному сайті обласної ради було оприлюднено юридичний висновок, з якого випливає, що текст проекту рішення не відповідає законодавству. Адже для того, аби ініціювати внесення подібного рішення, потрібно мати 27 голосів депутатів.

Серед закидів, які було представлено на прес-конференції, – незрозуміла реалізація комунального майна. Зокрема, йдеться про те, що протягом минулого та у нинішньому році відбувся аукціон-продаж автомобілів, які були списані Волинською облрадою.

Х ГРОШІ НА ВІТЕР?

Алла САДЕЦЬКА

У Луцьку на вулиці Мамсурова таки будуватимуть дороговартісний триметровий бетонний паркан із колючим дротом. У такий спосіб охоронятимуть чотирилапих безхатченків та майно комунального підприємства «Ласка».

Попри зауваження багатьох депутатів з приводу нерационального використання бюджетних коштів, на сесії Луцької міської ради 24 червня вирішили таки не скасовувати рішення про виділення 400 тисяч гривень для КП «Ласка».

Депутатська група «Новий Луцьк» підготувала на сесію проект рішення, в якому пропонувала переглянути бюджетні плани. Однак більшість депутатів виявилися щедрими й не побачили проблеми у виділенні величезної суми на паркан для комунального підприємства.

За словами депутата Ігоря Поліщука, при прийнятті міського бюджету на 2015 рік комунальному підприємству «Ласка» було виділено 940 тисяч гривень на діяльність.

«400 тисяч гривень із цих коштів заплановано витратити на спорудження паркану, ще 100 тисяч гривень – на купівлю електропідстанції. Причому паркан має бути бетонний і з колючим дротом. Навіщо така фортифікаційна споруда? Можливо, керівник підприємства Дана Новарчук хоче захистити собак від диверсантів? 400 тисяч гривень – це майже 19 тисяч доларів!» – наголосив представник депутатської групи «Новий Луцьк» Ігор Поліщук.

Депутати «Нового Луцька» та їхні однодумці вважають, що виділяти таку велику суму на паркан зонайменше нерационально, мовляв, сер-

ГОЛОВІ ВОЛИНЬРАДИ МОЖУТЬ ВИСЛОВИТИ НЕДОВІРУ

«Використовуючи нібито абсолютно законні механізми продажу через аукціон майна обласної громади, відбуваються незрозумілі речі. Маленькі маніпуляції вилазять у серйозні збитки. Обласна рада 26 вересня ухвалює рішення про продаж на аукціоні автомобіля «Шкода Класік» 2008 року», – розповідає депутат Олександр Свирида.

Це, за словами Бондаря, автомобіль представницького класу. Аукціон із продажу цього авто відбувся 25 лютого 2015 року. Ціна такого авто починається в інтернеті від 12 тис. дол., а з-під молотка авто пішло за 66 тис. грн, тобто 2,5 тис. дол. Також за доволі низькою ціною було продано ще кілька авто. У тому, що на аукціон не було представлено достатньої кількості учасників і виставлена низька стартова ціна, колеги звинувачують саме Вітра.

Вони апелюють, що оголошення про аукціон мало би бути розміщене не лише в одній газеті. Натомість, на думку депутатів, власник майна, який був би зацікавлений в отриманні прибутку від продажу, мав би більше популяризувати аукціон.

Своєю чергою, Валентин Вітер пояснює, що всі рішення із відчуження майна ухвалює сесія колективно. Відтак і відповідальність за ці рішення депутатська спільнота має нести колективно, а не лише звинувачувати у всьому голову. Більше того, як каже Вітер, після ухвалення рішення усі подальші дії проводить Державний аукціонний центр, у якого і треба запитувати про виставлену стартову оцінку майна.

Наступним, на чому зупинилися депутати, був лист Вітра за січень 2015 року до голови Ягодинської митниці у

Волинській області, в якому він просить посприяти в розмитненні авто «Мерседес-180», «Мерседенс-Е320» для батальйону «Луганськ-1».

«Представники батальйону «Луганськ-1» категорично заперечують, що вони з подібними проханнями зверталися і були сердиті, що ім'я їхнього батальйону використовують у подібному контексті», – зазначив Свирида.

Депутати кажуть, що звернулися до правоохоронних органів, аби ті з'ясували обставини справи. Вітер ситуацію пояснює так: до нього, мовляв, звернувся нардеп, ім'я якого не розголошується.

«Він привів волонтерів, які сказали, що для «Луганська-1» потрібно надати транспортні засоби», – пояснює Вітер.

Тому як голова ради він звернувся і до Служби безпеки України, і ске-

рував листа до Ягодинської митниці, аби ті посприяли у вирішенні ситуації. Керівництво митниці повідомило, що розмитнення автоків відбуватиметься на загальних підставах. Вітер стверджує, що авто на територію України не потрапили і їх доля йому невідома.

Одним із закидів було звинувачування у тому, що Вітер нібито давав свідчення у суді в Одесі на користь колишнього посадовця з Міндоходів Ігоря Сінгаєвського, аби той не потрапив під люстрацію. Будь-яких доказів депутати не надали.

«Я запевняю вас, що ні у службове, ні у приватне відрядження я не їздив. Я мав виклик як до фізичної особи у місто Одесу, аби підтвердив свої підписи. На цей момент є розпорядження, що я взяв відпустку. Це підтверджується як розпорядженням, так і табелем», – пояснює посадовець.

Вітер каже, що на момент, коли його обрали, було розповсюдження листівок до керівників, що належали до Партії регіонів, аби ті звільнили свої посади. Вітра суд запитував, чи його підпис стояв на листівках.

«Стосунку юридичного до призначення чи звільнення Сінгаєвського обласна рада не має», – зазначив Вітер.

Дорікали голові ради й недбалим керуванням радою, зокрема, тим, що засідання тривають по кілька днів через відсутність депутатського кворуму. Втім Валентин Вітер і на це має пояснення. Каже, переговорив з багатьма депутатами, аби з'ясувати причину відсутності.

«Один дає пояснення, що пішов у відпустку. Ті садили городи. Як прості люди пояснюють. Відверто, більшість депутатів говорять, що вони не отримують зарплату і цю позицію вони мають на громадських засадах. Тому когось не відпустили з роботи, когось город треба було посадити. Хтось захворів, а хтось був у відрядженні. Кожен депутат знайшов причину», – пояснює Вітер.

Він додає, що незважаючи на важку сесію, вдалося зрештою ухвалити чимало рішень. Нагадаємо, що депутати працюють у сесійній залі вже п'ятий рік.

БЕЗПРИТУЛЬНИХ ПСІВ ОХОРОНЯТИМЕ БЕТОННИЙ ПАРКАН З КОЛЮЧИМ ДРОТОМ

йозних підстав для виділення таких коштів немає.

«При цьому на діяльність центру соціальних служб дітей, сім'ї та молоді у 2015 році передбачено 414 тисяч гривень, а центр працює із кризовими неблагополучними сім'ями, переселенцями. На охорону навколишнього середовища виділяється 223 тисячі на цілий рік. На капітальний ремонт спортзалів у школах – всього лиш 300 тисяч гривень, а це питання оздоровлення і фізичного розвитку тисяч жителів Луцька. На підтримку малого підприємництва цього року виділено 50 тисяч гривень. Капітальний ремонт приміщення дитячої поліклініки – 1 мільйон гривень. Натомість на паркан для КП «Ласка» ми даємо аж 400 тисяч!» – зазначив обранець громади Ігор Поліщук.

Під час сесії Ігор Поліщук запропонував виділити 20-30 тисяч гривень на звичайний металевий паркан. На його думку, триметрова бетонна огорожа пасує радше установам, де утримують ув'язнених.

До того ж, з його слів, на території КП «Ласка» не можна розташовувати собачий притулок, оскільки це суперечить санітарним нормам. Річ у тім, що підприємство розташоване надто близько до житлової зони. Та й місцеві жителі постійно скаржаться на незручності від такого сусідства.

А от керівник громадської організації «Вуса, лапи, хвіст» Вероніка Цибульська розповіла: місцеві жителі дуже чекають, коли у мерії зглянуться на їхню проблему і перенесуть собаче «гетто» подаль.

«Таке підприємство має бути розміщене далеко за межами житлових

зон. Згідно із законодавством, ця відстань має складати зонайменше 300 метрів. Уночі собаки гавкають, виють, гризуться між собою. На це ніхто не звертає уваги. Буває, що собаки гризуть одна одну, потім ще до довго скилять. Ми змушені слухати це кожну ніч. У спеку від притулку чути різкий запах розкладання трупів. Багато хто з нас тримає домашнє господарство, птаство хворіє, собаки нападають на гусей, курей. Узимку велика кількість бездомних тварин вештається нашими дворами у пошуках їжі», – цитує пані Вероніка звернення тамтешніх жителів, які втомилися від собачого гавкоту, смороду, а головне – постійного ризику захворіти чи отримати укусу.

Окрім того, за її словами, тварин тут утримують в неналежних умовах,

адже їхнє місце перебування не відповідає ветеринарно-санітарним нормативним актам. Як стверджує Вероніка Цибульська, тварини недоїдають і змушені жити в тісних клітках.

«Карантинний ізолятор, який мав би бути найчистішим місцем, у такому жакхливому стані, що його годі дезінфікувати. Притулок досі офіційно не зареєстрований, і невідомо, на яких підставах підприємство утримує собак», – зауважила експерт.

Депутати, які не підтримували проект рішення – Олександр Пиза, Наталія Бунда та Євгеній Ткачук – зазначали, що іншого місця для розташування притулку для тварин у Луцьку знайти все одно не можна. І наголошували, що КП «Ласка» вирішує проблему із без-

притульними тваринами у місті, а паркан слугуватиме для захисту людей.

Своєю чергою, депутат Юрій Корольчук зауважив, що шумопоглинальний паркан, на потребі у якому наголошує керівник підприємства Дана Новарчук, може поглинати звук, лише якщо його джерело розташоване близько до паркану.

Директор «Ласки» Дана Новарчук натомість запевнила, що наразі подала документи в Мінекології на облаштування притулку для тварин, отримавши відповідні дозволи фітосанітарної служби. З її слів, немає законодавчо визначених санітарно-захисних зон навколо таких притулків, тож у майбутньому заклад не доведеться переносити в інше місце.

Х СУВОРА ЄВРОПА

Сергій СИДОРЕНКО

«Європейська правда»

Те, про що довго говорили фахівці та дипломати, чого боялися туристичні компанії і про що не здогадувалася значна частина українців, нарешті станеться. Від 23 червня в Україні розпочнеться «збір біометричних даних» консульствами шенгенських країн. Якщо простіше, то відтепер всіх заявників на візу фотографуватимуть і зніматимуть в них відбитки пальців у консульствах та візових центрах.

Спершу нову систему хотіли запустити наприкінці 2014 року, далі терміни змістилися на зиму 2015-го. Та зрештою Євросоюз не вклався у плановий термін і обрав найгірший, найбільш проблемний час для зміни візової системи. Нові правила запрацюють у розпал туристичного сезону. Черг та проблем не уникнути, хоча їхній масштаб ще не зрозумілий.

Хоча, будемо відвертими, Євросоюз також зробив чимало, щоби пом'якшити перехідний період – ми пройдемо його легше, ніж чимало інших країн, які вже були переведені на «біометричні візи».

Далі – детальніше про зміни, про нову процедуру та про складнощі – ті, які чекають на українців, і ті, яких вдалося уникнути.

НАВІЩО ЦЕ І ЧОМУ МИ?

Насамперед розчаруємо тих, хто вважає, що Україну «покарали».

Ідея не нова і не «антиукраїнська» – цей процес триває ще з 2011 року. Спочатку відбитки пальців почали збирати в «ризикованих» для Шенгену африканських країнах, а зрештою – до кінця поточного року – ця вимога стане обов'язковою для всіх держав світу. Приміром, місяць тому, в травні, вимога про відбитки пальців почала діяти також для візових заявників у США та Канаді. Мабуть, для всіх очевидно, що Вашингтон та Оттаву «не покарали».

«Система вводилася поетапно і зрештою має охопити весь світ. Україна – це 17-й регіон, де ми впроваджуємо Шенгенську інформаційну систему (що зберігає відбитки пальців). Тобто ви – у завершальній частині цього проєкту. А це означає, що Україна з точки зору ЄС не є надто загрозовою щодо нелегальної міграції і не становить надто великої загрози безпеці країн-членів Шенгенської угоди», – розповів «Європейській правді» Овідію-Віорел Нафта-найла, відповідальний за візові питання у представництві ЄС в Україні.

Відповіді на питання «Навіщо?!» також не складно.

Досить неполіткоректний, але дуже показовий аргумент, який під-

ГОТУЄМО ПАЛЬЧИКИ: ШЕНГЕН ПІДГОТУВАВ ВІЗОВІ СКЛАДНОЩІ УКРАЇНСЬКИМ ТУРИСТАМ

Х ХРОНІКЕР

Від надання біометричних даних звільняють дітей віком до 12 років; осіб, для яких надання відбитків пальців є фізично неможливим; голів держав та урядів, членів національних урядів з їхніми чоловіками/дружинами, супровідними особами, а також членів їхніх офіційних делегацій за наявності запрошення від урядів держав-членів ЄС або міжнародних організацій для офіційних цілей; суверенів та інших можновладних членів королівської сім'ї за наявності запрошення від урядів держав-членів ЄС або міжнародних організацій для офіційних цілей.

штовхнув європейців до впровадження «біометрики», наведено у відомому французькому фільмі «Таксі-3». Пам'ятаєте, там є епізод, коли таксиста-китайця за кермом замінює інший китаець, що до того відпочивав у багажнику.

«Схема проста, – пояснює один герой іншому. – Один паспорт, одна віза, один дозвіл на роботу... Хто зможе відрізнити одного китайця від іншого?»

Жарти жартами, а фото насправді не є найкращим методом ідентифікації особи. І випадки, коли людина перетинає кордон за паспортом іншої, не є винятковими.

Згадаймо втечу з України скандального ректора податкової академії Петра Мельника за паспортом брата – якби на українському кордоні тоді діяв біометричний контроль, цей сценарій не був би можливим.

«Проблема в тому, що певні особи неймовірно винахідливі у питанні фальсифікації документів. Зрештою, на жаль, від цього страждають лише законслухняні громадяни», – визнає Ганнес Шрайбер, радник представництва ЄС в Україні.

ХТО ПОСТРАЖДАЄ?

У «зоні ризику» й справді – звичайні туристи. Особливо ті, хто вирішив відпочити влітку, коли черга впровадження біометрики саме дійшла до України.

Найбільше нововведення вдарить по тих мандрівниках, які прописані поза Києвом. А ще – по туристичних компаніях. На них чекає додаткове падіння популярності відпочинку в Європі (бо багатьом не потрібний зайвий клопіт).

І, зрештою, будуть проблеми у тих бізнес-мандрівників, кому цього літа віза знадобиться терміново. Після введення нової системи у процесі видачі віз гарантовано будуть затримки, і дипустанови про це попереджають вже зараз. Тим більше, якщо врахувати, що літо і без того є «гарячою порою» у роботі консульств (приміром, у поляків минулого літа взагалі стався колапс візового процесу через надмірну кількість заявок).

Суть нововведення полягає в тому, що при першому поданні на візу (після впровадження цих змін) українці змушені будуть особисто відвідати консульство чи візовий центр і просканувати відбитки пальців.

Раніше туристи навіть в очі не бачили посольство чи візовий центр – вони зазвичай лишали у турагенції паспорти та підписували візову анкету, а решта клопоту лишалася тому, хто продав тур. Тепер це неможливо.

Зараз в ЄС чітко зазначають, що туроператори не мають і не матимуть права збирати відбитки. Тож без відвідин консульства чи візового центру туристам не обійтися.

Киянам, які подорожують, також буде незручно, але тут хоч є гарантія, що не доведеться їхати здавати відбитки до іншого міста. А от жителям, приміром, Кіровограда треба готуватися їхати до Києва лише для того, щоби просканувати пальці.

І, нарешті, непереливки буде тим, хто живе в столиці без прописки і працює тут неофіційно, або ж є приватним підприємцем. Ті шенгенські держави, у

яких в Україні діє кілька консульств (а саме – Польща, Греція), стануть непривітними до цієї категорії українців. У них відбитки та документи приймуть тільки в консульському окрузі за паспортною пропискою – приміром, візові центри багатьох країн є у Львові, Харкові, Одесі (а у поляків – у більшості обласних центрів заходу України), і за кожним закріплена низка областей.

У Києві в таких «киян-нелегалів» відбитки не скануватимуть. Хоча раніше їм було нескладно залагодити цю проблему, подаючи документи через турфірму.

ЩО ЗРОБЛЕНО ДОБРЕ?

Попри скепсис та критику на адресу Шенгену щодо вибору дати нововведення, маємо визнати, що деякі речі шенгенські країни зробили добре.

Перш за все: тим, хто вже зараз має чинну шенгенську візу, не треба робити жодних дій. Вона лишається чинною на весь термін дії, і лише для наступної візи (якщо вона буде) доведеться сканувати відбитки.

Також ми згадували, що ЄС переходить на нову систему у різних регіонах світу вже протягом чотирьох років, тож європейці навчилися на своїх помилках. Багатьох проблем, які були в інших «перехідних державах», в Україні вдалося уникнути.

Найголовніше – і досить неочікувано – країни ЄС вирішили не економити на оснащенні своїх диппредставництв та візових центрів. Усі без винятку візові центри вже встановили обладнання для фотографування, зняття біометричних даних та їх передачі до шенгенської бази даних.

«Біометричні кабінки» поставили навіть у малих візових центрах, приміром, у Житомирі, де потік заявників невеликий і обладнання, напевно, не окупиться. Адже після скасування візового режиму для українців усі нові сканери (та й самі візові центри) виявляться непотрібними.

Хоча ще нещодавно – після переходу на нову систему в азійських країнах – люди скаржилися, що їх змушували літати за тисячі кілометрів лише для того, щоби просканувати відбитки пальців для оформлення шенгену.

ЗАКОРДОННЯ

Також треба окремо зазначити, що відбитки пальців для візи українським мандрівникам доведеться здавати лише один раз. Формально ЄС зберігає ці дані п'ять років, і далі проводить збір відбитків ще раз, але на практиці – в ЄС абсолютно переконані в цьому – Україна значно раніше матиме безвізовий режим для власників біометричних паспортів.

До речі, про нашу біометрику. Тим, хто здав відбитки при отриманні українського паспорта, поки що – до скасування віз – доведеться вдруге проходити сканування пальців та фотографування на європейську візу. Бази даних української міграційної служби і Шенгену несумісні, і в цьому немає чиеїсь вини – країни Шенгену не надають доступу до бази нікому, крім власних консульств та візових центрів.

І насамкінець – трохи дьогтю. Європейські дипломати визнають, що в перший час після введення нової системи можливі черги, однак наразі ніхто не може сказати напевне, наскільки уповільниться процес.

Але дії деяких консульств відверто дивують – вони ніби навмисне створюють умови для виникнення черг біля своїх візових віконечень.

Приміром, Іспанія взагалі оголосила, що не прийматиме заявників до 23 червня, а після того – працюватиме у скороченому режимі. Низка інших посольств, приміром, бельгійське, скоротили робочий день візового центру до 3,5 годин аж до кінця червня.

Хоча об'єктивних підстав для цього немає. Наприклад, поляки та німці, починаючи з 23 червня, працюватимуть повний робочий день.

Щоправда, треба визнати, що через економічну кризу кількість українців, які планують відпустку в ЄС, значно знизилася. Сподіваємося, це дозволить пройти перехідний період з меншими проблемами.

«АМЕРИКАНСЬКА МРІЯ» СПОКУШАЄ ВСЕ БІЛЬШЕ УКРАЇНЦІВ

ла. Інакше вашу заявку можуть просто не зареєструвати. Щоби взяти участь у «грінкард», людина має мати середню освіту і дворічний робочий стаж упродовж останніх п'яти років. Знання англійської мови ніяк не впливає на результати лотереї.

Цьогоріч реєстрація на участь у розіграші 2017 року стартує 1 жовтня і

триватиме 30 днів. Адже уся процедура – від подання заявки до отримання візи – триває два роки. Єдиний спосіб зареєструватися – через сайт www.dvlottery.state.gov. З жодним агентством американське посольство не співпрацює. До слова, реєстрація безплатна.

«Можна зробити лише одну заявку на одне прізвище. Якщо більше – всі будуть дискваліфіковані. Часто люди намагаються хитрувати з транслітерацією, пишуть по-різному прізвища, але все це відслідковується. Проте не заборонено зареєструватися обом членам подружжя, ймовірність виграш «грінкард» у такому разі більша», – розповів Сергій Ольховський.

«Обов'язково слід вказувати усіх членів сім'ї – дружину або чоловіка і всіх неодружених біологічних дітей віком до 21 року. І не важливо, чи проживають вони разом з батьками. Те саме і з усиновленими дітьми й пасинками. Часто про такі важливі деталі забувають, а це – вагома підстава для відмови в отриманні візи. Дехто ж вказує свого племінника, аби ця людина теж

отримала право на легальне проживання у США. Але справжність родинних зв'язків ретельно перевіряють. Тому такі фокуси не проходять», – додав віце-консул США.

До слова, якщо людина виграла «грінкард», але після цього одружилася, тоді й інший член подружжя отримує право на еміграцію. Тільки в такому разі справжність стосунків треба буде доводити на співбесіді, продемонструвати спільні фотографії.

Під час реєстрації анкети треба подати актуальне фото, не старіше шести місяців. Вимога з приводу світлини стосується кожного з членів сім'ї. Однак не варто подавати родинну фотографію. Тут ідеться про свіжу фотокартку в електронному форматі кожного з членів родини. До слова, сканований варіант не допускається.

«Не секрет, що різні агентства пропонують свої послуги із отримання «грінкард», але, звісно ж, за гроші. Та ми радимо не надавати нікому своєї особистої інформації. Адже після реєстрації ви отримуєте лист-підтвердження

із унікальним номером, який слід роздрукувати та зберігати. У травні ви самостійно заходите на сайт і перевіряєте за цим номером, чи виграли лотерею. Жодних сповіщень від посольства не буде, ніхто не надсилатиме електронні листи й не телефонуватиме. Ми ж не знаємо, хто виграє, і ніяк не впливаємо на цей процес», – наголосив дипломат.

«Після того, як ви дізналися, що виграли «грінкард», можна розпочинати процес отримання візи. Медичний огляд, оформлення документів, співбесіда тощо. Термін дії цієї візи – шість місяців, коштує вона 330 доларів. Якщо ж не виграли, то можете реєструватися знову», – додав віце-консул.

Варто зазначити, що власників «грінкард» ніхто у США не зустрічає і не допомагає адаптуватися. Кожен сам обирає, куди їхати, самостійно шукає роботу. Ясна річ, чимало людей їдуть до родичів або знайомих.

«Люди емігрують до США з різних країн світу, незалежно від того, хоче цього Америка чи ні. Україна не пасе задніх, будучи на третьому місці за еміграцією. І оскільки у США їде дуже багато людей, то американська влада знаходить шляхи, щоби цей процес відбувався якомога легальніше», – констатувала помічник консула, асистент візового відділу Наталія Вітюк.

Х ВІДКРИТИЙ СВІТ

Ірина КАЧАН

Українці – одні з найактивніших учасників американської міграційної лотереї «United States Permanent Resident Card», званої як «Green Card». Програма діє вже 20 років, завдяки їй у США щороку емігрують близько 55 тисяч громадян з усього світу.

Днями у Луцьку побував віце-консул США Сергій Ольховський (*на фото*) і повідав про особливості участі українців у популярній лотереї.

«Америка – країна емігрантів. І ця програма дає можливість людям легально приїхати у США й жити тут. Україна вже багато років бере участь у «грінкард». Минулоріч у візовій лотереї взяли участь 887 тисяч 500 українців, а виграли її 4 тисячі 679 тисяч людей. Звісно, не всі емігрують, однак третина таки отримує візу і їде на постійне проживання у США. Сам по собі виграш у лотереї не зобов'язує людину покидати рідну країну, це лише можливість легально емігрувати для тих, хто цього прагне», – пояснив віце-консул.

Взяти участь у лотереї дуже просто, утім важливо чітко виконувати прави-

Оксана ПУНЯК

Його називали «вундеркіндом української літератури», оскільки свій перший роман «Кульť» Любко Дереш написав у 16. Зараз на рахунку письменника вже понад десяток книг. У червні прозаїк завітав до Луцька, аби провести майстер-клас із приготування вегетаріанської страви. «Хроніки Любарта» скористалися нагодою поспілкуватися з Любком Дерешем.

– Який ваш погляд на ситуацію в Україні?

– Ми бачимо якийсь гіркий, неприємний і болісний бік ситуації, що відбувається, але також можна побачити в цьому зародки чогось нового. Зрозуміло, що за цим конфліктом стоїть значно ширше коло політичних сил. Конфлікт в Україні відображає стан світу загалом. І цей старий світ, який зараз перебуває в кризі, – це світ, що бореться за право споживати більше, світ, який намагається виміряти свою успішність такими показниками, як ВВП, хоча все частіше йдеться про те, що, можливо, потрібно говорити не про ВВП, а про якийсь валовий оборот щастя в країні. Говорити більш предметно про те, що ми хочемо отримати від життя. І зрозуміти, що такі речі, як гроші, соціальне забезпечення, продукти на прилавках у магазині – це не зовсім те, що нам потрібно. Це ті зразки, які ми черпаємо з Європи, те, куди ми начебто хотіли б прийти, але це не зовсім те, що дає нам щастя.

Мені здається, що Україна – це та країна, яка приречена це зрозуміти, в якій зараз народжується розуміння. Це країна між двох полюсів: Росією, яка виставила дуже суворі, архаїчні уявлення про те, як повинна бути влаштована країна, і Європою, яка каже, що потрібно просто зануритися у споживання. А Україна, яка зараз розчарувалася у східному своєму сусіді, намагається з відкритою душею прийти до Заходу й увібрати в себе максимально стиль того життя. Мені здається, що в Україні ці процеси дуже швидко відбуваються, і це також може бути певним розчаруванням.

Можливо, у нас почне зароджуватися той третій шлях, який буде справді стосуватися людського щастя, але не пов'язаного напругою зі споживанням товарів, а буде включати щось глибше. Як те, що зараз найбільше тримає Україну в об'єднанні, – волонтерський рух, здатність українців об'єднуватися в мережі. Це приклад, коли люди починають взаємодіяти через довіру, починають відкривати щастя в тому, що вони можуть робити щось безкорисно. Це приклад, який не дуже поширений у сучасному світі. Мені хочеться вірити, що саме це і є якимось прообразом майбутнього України, де на першому місці буде людське, буде вибудоване суспільство, де важливість такої майже родинної опіки буде на першому місці, а на другому – споживання. Економіка буде працювати на те, щоби підтримувати оце людське, щоби розкривати саме людину з її сердечного боку, розкривати її глибинні якості, а вони можуть розкриватися через служіння, коли людина робить щось безкорисно.

Тому, хоча Україна переживає аж ніяк не найсвітліші свої сторінки, але мені хочеться вірити, що зараз народжується новий тип культури, стосунків, і мусить пройти певне загартування, коли все, що є нежиттєздатним, все, що є від голови, від якоїсь надмірності, очистилося чи відійшло, а залишилося оте головне, що зможе підтримувати нас по той бік кризи, коли ми з цим уже впораємося.

– Скільки часу потрібно Україні на таке переродження?

– Я не знаю... Це шлях, його треба пройти. На ньому є свої повороти. Поки ми всі повороти не пройдемо, поки всі завулки нашої колективної душі й душі кожного зокрема не будуть висвітлені цією ситуацією, доти ми не зможемо по-справжньому сказати, що це зрозуміли, що до цього прийшли.

ЛЮБКО ДЕРЕШ: «МИ МАЄМО ЯКОМОГА МЕНШЕ ДУМАТИ ПРО СЕБЕ, А БІЛЬШЕ ДОПОМАГАТИ ІНШИМ»

– Через конфлікт на сході України відбувається велика внутрішня міграція. Як це може вплинути на українську культуру?

– Хай як дивно, але всяка міграція, всяке таке збовтування для населення завжди дуже плідне. Я впевнений, що зараз це творче піднесення вже відбувається.

Ми бачимо, що за останній рік було дуже багато вкладено в культуру: стільки фестивалів, нові імена, ентузіазм є це все робити. Це тому, що люди зустрічаються і відбувається перехресне запилення, тому що ми не бачили те, що бачили вони, а вони не відчували того, що відчували ми. Тут відбувається якесь упізнавання одне одного, ми приходимо до більш цілісного розуміння, хто ми. Це дуже класно, це дуже збуджує всі творчі енергії.

Я впевнений, що найближчі кілька років, попри цю важку ситуацію і економічну, і соціальну, для творчих людей ці зміни будуть дуже плідними.

– Після подій Майдану в українській літературі почали з'являтися різні книги на відповідну тематику. Чи будуть ваші тексти пов'язані з цим?

– Поки що ні. Для мене потрібно, щоб минуло багато часу, щоби я міг добре відчувати все, щоби я міг добре зрозуміти, про що ця ситуація. Я розумію людей, які на емоціях, поки воно ще гаряче, поки все ще живе, взялися це записати. Уже є низка книг, присвячених волонтерам, подіям Майдану, війні. Але це не про мене. Мені треба прожити це більш глибоко.

– Ви були на Майдані?

– Ні, не був. До початку Майдану я позначав свою позицію як людини, що стоїть на території культури, поза політикою. Під час Майдану я це теж озвучував. Був прихильником поступових методів зміни свідомості. Тобто для мене зрозуміло, що навіть якщо ми зробимо стрімкі зміни у фізичному плані, все одно потрібен якийсь час, щоби змінилася сама ментальність. Тут питання, наскільки ми терпеливі. Тобто чи хочемо зовнішніх результатів, чи хочемо глибинних змін. З іншого боку, з історією сперечатися абсурдно, я не можу казати, що краще було б, якби Майдану не було. Такі події просто стаються, бо так стають планети, так стають зірки, так дихає історія. Когось вона втягує своїм диханням у цю круговерть, і він опиняється в центрі подій, а хтось опиняється на видаху. Я в цьому плані детермініст: вважаю, що вже все наперед визначено.

– Література відігравала в історії України велику роль. Яке значення письменника сьогодні?

– Багато моїх колег, принаймні до Майдану, вважали, що письменник суспільству нічого невинен. Щовін має творити, бути максимально вільним від якихось соціальних зобов'язань. Мені цікаво було б поспілкуватися зі своїми колегами зараз, тому що багато з них, на відміну від мене, не раз дуже активно включалися і в обговорення подій навколо Майдану, і в буквальний підтримці були задіяні. Мені здається, що письменник, незалежно, чи це до, чи після Майдану, мусить мати певну позицію, тримати певну високу планку і не зраджувати її. Бо коли зникає ця вища планка, тоді у круговерті подій дуже легко заблукати, легко забути, для чого це все робилося, забути про кінцеву мету, до якої ми хотіли би прийти.

Література є зручним інструментом для того, щоби цю планку людську якимось озвучувати. Під цією людською планкою я маю на увазі певний рівень якихось людських цінностей. Це не обов'язково щось моралізаторське, проповідницьке, це може бути через конфлікт, через драму показане, але між релігією і повсякденним життям є оця змичка, ланка медіумів. Медіум – це той, хто спілкується з іншим світом, з потойбіччям. Слово медіум письменника добре характеризує, бо він є посередником між тими вищими межовими цінностями, які несе релігійна традиція, і світом повсякденності, який старається стягнути нас на рівень брутального розв'язання питань, де все зводиться до питань виживання, питань території, питань якихось егоїстичних насолод.

Література – це отой прошарок, де можна, ще не зовсім включаючись у духовне існування, отримувати цю енергію, це горизонт якихось цінностей, до яких хотілося би прийти. Література дозволяє в ідеальний спосіб показати, як ці цінності працюють, чому людина, прийшовши до духовного розуміння світу, отримує величезне звільнення від проблем, які її пожирять на буденному, рутинному рівні, там, де ми бореємось за своє, там, де нас постійно стягують до рівня тварин.

– Багато людей не сприймають сучасної літератури. Чи виправдано це?

– Якщо ці люди справді читали сучасну літературу, то, можливо, це справедливо. Просто сучасна література теж не вся однакова. В основному об'єктом критики звичайних читачів є постмодерн, бо люди, які його критикують, виростили на традицій-

ХРОНІКЕР

Любко Дереш (Любомир Андрійович Дереш) народився 10 серпня 1984 року у місті Пустомити на Львівщині.

Закінчив Львівський фізико-математичний ліцей та економічний факультет Львівського університету.

Перша публікація – роман «Кульť» – вийшла у 2001 році, коли Дерешу було 16 років. Його твори перекладені кількома європейськими мовами: німецька, польська, італійська, сербська тощо.

Любко Дереш – один із найвідоміших сучасних українських авторів.

Головні персонажі більшості його творів – підлітки, а в основі сюжетів – цікаві історії з їхнього життя. Автор намагається правдиво показати життя героїв, тому у творах використовує розповсюджений сучасний сленг та лайливі слова.

2001 – «Кульť», 2002 – «Поклоніння ящірці», 2005 – «Архе», 2006 – «Намір!», 2007 – «Трохи п'їтьми», 2008 – «Трициліндровий двигун любові» (Андрухович Ю., Дереш Л., Жадан С.), 2011 – «Голова Якова», 2013 – «Остання любов Асури Махараджа», 2013 – «Миротворець», 2014 – «Пісні про любов і вічність».

них формах і класичних цінностях відповідно. Тому, коли стикаються із якоюсь брутальністю, що притаманна новій літературі, вони це відкидають. Але брутальність насправді присутня в культурі від початку ХХ століття, починаючи з модерну. На сьогодні можна сказати, що постмодерн уже закінчився, відшуміли всі ті гучні експерименти, спроби шокувати читача.

Зараз культура теж шукає чогось нового і справжнього, чим можна було б повернути собі славу добротної. Європа повертається до простого оповідання, розповіді. У моду повертаються товсті книги, де є можливість добре зануритися в оповідь, відчувати смак літератури. Коли людина каже, що відчуває смак літератури, то вона відчуває духовність, яка просочується через текст, яку письменник сприймає як натхнення, талант. Саме це шукають читачі, і письменникам нічого не залишається, щоби боротися, аби воно було. Бо коли вони зрозуміли, що література стала надто сухою, інтелектуалізованою, не може завоювати серця, не може бути такою великою, як це було за часів молодості Маркеса чи за часів Томаса Манна, Хемінгуея, коли нова книга – це революція в свідомості, коли це щось епохальне. Хтось пояснює, що більше така глобальна література неможлива, бо є інтернет, бо глобальність перетворилася на велику кількість локальностей. І коли ми читаємо щось локальне, то воно не здатне так поширитися, як твори того ж Томаса Манна.

Мені здається, що вміння черпати глибоко в людське серце було втрачене за експериментальною формою, за брутальністю і шаблонами. Ті письменники, які будуть вертатися до глибин, зможуть написати твори, що їх достойно оцінять не просто локальні спільноти, а справді широкі кола.

– Яких сучасних авторів любите читати ви?

– Якщо говорити про українських, то вони мені всі так чи так кимось доводяться, це мої друзі. Мені подобається Юрко Іздрик у своїх щоденних віршах, мені дуже симпатична Софія Андрухович, мені цікава Наталка Сняданко, з великою повагою ставлюся до творчості Тараса Прохаська, Юрка Андруховича, безумовно, Сергій Жадан, я розумію, що це зараз найяскравіше, що є в літературі, Оксана Забужко – це, мабуть, основа сучасної літератури.

Щодо світової сучасної літератури, то я зараз відійшов від неї, у мене все ще триває марафон, трохи я його за-

кинув у силу обставин, але продовжую читати список ста найкращих книг всіх часів і народів, сподіваюся через рік-півроку його закінчити. Тоді вже з якоюсь новою системою оцінювання підійти до того, що відбувається саме зараз. Щоб зрозуміти, в якій точці ми є, потрібно знати історію.

– Ви багато подорожували. Яка країна для вас ідеальна?

– Ідеальна країна відкривається тобі тоді, коли ти перестаєш чинити опір обставинам, тому найкраща країна може виявитися для тебе пеклом, якщо ти опиняєшся в ній у неналежний час і за неналежних обставин. Мандрувати потрібно завжди серцем, коли відчуваєш, що тебе кличе туди доля, і коли виявляється, що тебе чекає щось більше, ніж країна. Ти відкриваєш для себе людей, з тобою стаються знакові ситуації, де ти змінюєшся, твій досвід стає дуже емоційним. Якщо просто так навання мандрувати, то просто марнуєш час. Мене життя якимось так водило цими місцями, мені залишалося лише казати йому «так».

– Як вам Луцьк?

– Це надзвичайно затишне місто. Я вже достатньо багато разів бував у Луцьку і маю тут, дякувати Богу, достатньо друзів. За рахунок того, що тут є до кого приїжджати, моє серце якимось налаштоване до цього міста. Мені симпатичні лучани, мені симпатична природа, клімат, історичний контекст. З дитинства для мене Волинь асоціювалася із Шацькими озерами. Дуже багато приємних спогадів, які зараз знайшли нову точку фокусування. Я дуже хотів би й далі сюди приїжджати. Туди, де тепло, де є щирість у стосунках, завжди хочеться повертатися.

– Які поради можете дати українцям, зважаючи на обставини?

– Що скоріше людина каже ситуації «так», що скоріше вона приймає ситуацію як належне, то швидше до неї приходять ті важливі розуміння, які несе в собі кожна ситуація. Ми маємо якомога менше думати про себе, а більше допомагати іншим, розуміти, що їм ще важче. І старатися не шукати якоїсь винагороди, а намагатися робити це із серцем, навіть не думати про те, що Бог віддасть сторицею – це не той бізнес, який нам треба вести.

Треба якомога більше служити один одному, ставитися з повагою одне до одного. Якщо ми цього навчимося, то ту іншій, яка стає дуже часто причиною конфліктів, ми зможемо зрозуміти. Якщо зрозуміємо, зможемо пробачити, а щоб зрозуміти, потрібно полюбити.

ЧИ ГОТОВІ УКРАЇНЦІ І ВЛАДА ДО ЦИВІЛЬНОГО ОЗБРОЄННЯ

Тетяна ГРІШИНА

Сегмент нелегальної і неконтрольованої зброї в Україні збільшується, як гриби після дощу. Втім, кажуть зброярі, гіршою за розростання й урізноманітнення «чорного ринку» є пасивність влади, яка на ділі не робить кроків, аби скерувати процес у законне русло. Одним серед таких кроків могло би стати прийняття довгоочікуваного закону про зброю, який визначив би, як, кому та за якою процедурою можна видавати небезпечні пристрої.

Адже нині при видачі дозволів підрозділи МВС керуються внутрішніми нормативними актами міністерства. Окрім цього, закон мав би дати відповідь, яким чином легалізувати зброю чи узагалі позбутися незареєстрованого озброєння без настання відповідальності і бюрократичної тяганини. У сподіваннях прихильників легалізації зброї, закон мав би розширити перелік дозволених засобів захисту для цивільного населення. Таким чином зміни в законодавстві мали би урівняти права населення, аби ті, хто хоче і вміє користуватися зброєю, могли її легально отримати для захисту свого життя, а ті, хто володіє незаконно, могли б її здати.

ГРАНАТА ПІД МАТРАЦОМ

Експерти кажуть, що коли раніше «чорний ринок» зброї був принаймні умовно окреслений та поділений, то нині, з настанням воєнних дій, його різноманіття, потоки, джерела і масштаби живуть своїм неконтрольованим ніким життям.

Ситуація почала набувати тривожних рис вже за часів Революції Гідності. Тоді цивільне населення зацікавилася купівлею зброї для самозахисту. Мотивація зрозуміла: бачачи нахабність та вседозволеність правоохоронних органів, які стають на захисті інтересів не населення, а влади, українці почали купувати зброю для захисту. Тодішній сплеск активності підтверджують і у волинській міліції, зазначаючи, що саме в цей період збільшилася кількість запитів для отримання дозволу на купівлю зброї.

Втім воєнні дії на сході ситуацію ускладнили. Кількість небезпечних «сувенірів поза законом» із зони АТО, що нині перебуває під матрацями українців, не береться назвати ніхто. Не для запису причетні до волонтерської діяльності розповідають, що частішають випадки, коли до зброярень приходять бійці зі сходу та намагаються перепродати обладнання або зброю. Часто-густо такі операції купівлі-продажу набувають цинічної форми: наприклад, днями підприємливий волинянин спробував продати тепловізор, куплений на кошти волонтерів. При цьому предмет був позначений як куплений за волонтерські гроші. До честі власників магазинів, кажуть співрозмовники, зброярі відмовлялися купувати нелегальні боеприпаси та повідомляють про подібні випадки.

Чимало солдатів везуть до мирних країн патрони, вибухові пристрої чи свою зброю. Мотивація може бути різна: починаючи від психологічних причин, коли солдат безпечніше почувається зі зброєю в руках, і закінчуючи банальними – везуть як сувенір із війни. Такі дії, згідно із українським законодавством, є незаконними та можуть коштувати власнику волі. Більше того, оскільки чимало солдат вертаються додому із психологічними травмами, алкогольною залежністю, їхні «сувеніри» можуть відіграти фатальну роль.

Навіть офіційні прес-релізи МВС лише у Волинській області підтверджують сказане. З релізу міліції за 11 лютого: «Працівники міліції затримали 24-річного військовослужбовця, жителя одного з сіл

Володимир-Волинського району, який, повернувшись із зони АТО, привіз із собою гранату». 12 травня: «Підліток продав через інтернет гранату Ф1 за 280 гривень». 14 травня: «Близько 18-ї години дільничні інспектори міліції Нововолинського МВ УМВС України у Волинській області вилучили у 23-річного місцевого жителя пакет із магазином до АК-74 і 30 патронів калібру 5,45 мм. Згодом за згодою чоловіка у його помешканні вилучили п'ять магазинів до АК-74, по одному магазину до АК-47 та один магазин до РПК. Деякі з магазинів були повністю споряджені, тож загалом виявили ще більш як 150 патронів калібру 5,45 і 7,62 міліметра». 8 квітня: «Із рюкзак застриманого 23-річного жителя Рівненщини правоохоронці вилучили 4 гранати та запали до них, 2 ножі, понад 300 набоїв калібру 5,45 мм та травматичний пістолет зі спорядженим магазином. За словами молодика, він віз бойовий арсенал з місць проведення антитерористичної операції на сході країни у якості сувенірів».

За оцінками швейцарського збройового проекту «Small Arms Survey», обсяги нелегальної зброї в Україні у 2014 році складали від 2 до 6 мільйонів одиниць. Експерти кажуть, що нині цю цифру сміливо можна помножити на п'ять.

ЩО ДОЗВОЛЕНО, КОМУ І ЯК?

Нині отримати офіційно можна кілька видів зброї. Ідеться про холодну, газову, пневматичну, мисливську зброю та травматичну. Втім щодо травматики, тут умови отримання дещо жорсткіші, адже таке право надається обмеженій кількості осіб. Що, своєю чергою, служить черговим аргументом для захисників права на озброєння. Мовляв, надання певних привілеїв окремії касті громадян применшує конституційні права інших. Окрім цього, отримати травматичну зброю мають учасники добровільних громадських формувань, які беруть участь в охороні порядку і кордону.

Загалом, за повідомленням структурного підрозділу УМВС у Волинській області дозвільної системи, надано близько 19,5 тисяч дозволів для отримання мисливської, пневматичної, холодої, газової зброї. Ще 4 тисячі – для травматичної зброї.

Начальник дозвільної системи

УМВС у Волинській області майор міліції Володимир Войстрик пояснює: особа, що бажає отримати зброю, має відповідати певним критеріям і повинна надати пакет документів.

Наприклад, дозвіл на холодну, пневматичну та газову зброю надається з 18-річного віку, а на мисливську гладкоствольну – з 21 року, на нарізну – з 25-ти. Заявник має надати медичну довідку форми 127-О, довідку про відсутність судимості, копії паспортів, заяву, фотокартки, а також має пройти відповідне навчання. Нині таке проводить благодійний фонд «Правопорядок та безпека громадян».

Володимир Войстрик каже, що відмову в отриманні дозволу дістають сімейні насильники, які стоять на обліку, хулігани. Більше того, якщо особа вже є власником зброї і вона визнається сімейним насильником, дозвіл анулюється.

Після отримання дозволу, який дійсний три місяці, заявник має придбати зброю і зареєструвати її належним чином. Дозвіл діє протягом трьох років. І хоча сам бланк дозволу коштує близько 30 гривень, особи, що проходили процедуру, стверджують, що усі витрати, пов'язані з навчанням, отриманням документів, сягатимуть майже 500 гривень.

ПО СУТІ

Нині у Верховній раді зареєстровано два законопроекти щодо врегулювання збройного питання: про цивільну зброю і боеприпаси та про вогнепальну зброю цивільного призначення. Обидва подібні та передані ще наприкінці 2014 року для ознайомлення в комітетах.

Їх автори стверджують, що на сьогодні обіг цивільної вогнепальної зброї законодавчо врегульовано спеціальними законами у всіх країнах Європи та у більшості пострадянських країн, обіг короткоствольної вогнепальної зброї дозволений у більшості країн Європи, зокрема, в Естонії, Латвії, Литві, Молдові, Білорусі.

Досвід зазначених вище країн засвідчує, що офіційно зареєстрована цивільна зброя використовується при вчиненні умисних злочинів менш ніж у 0,001% випадків від загальної кількості злочинів.

Законо не лише лібералізують обіг короткоствольної вогнепальної зброї в Україні, але й посилюють відповідальність за її незаконне використання, а

Х ХРОНІКЕР

Світовими лідерами із володіння вогнепальною зброєю серед населення є США, Швейцарія та Фінляндія з показником від 88 до 45 одиниць цивільної вогнепальної зброї на 100 осіб. В Україні цей показник становить 5,5 одиниці.

також регламентують обіг пневматичної зброї, яка на сьогодні перебуває у вільному нерегламентованому обігу й через це часто використовується з хуліганською метою. Вони розширюють поняття застосування зброї для самооборони.

Проекти запроваджують чітку класифікацію зброї та боеприпасів у цивільному обігу, що розмежовує види зброї за режимом їх обігу, а також визначають види та категорії зброї, забороненої до цивільного обігу.

До слова, 28 травня 2015 року Луцька міська рада підтримала звернення до Президента України П. Порошенка, Голови Верховної Ради України В. Гройсмана, Прем'єр-Містра України А. Яценюка щодо законодавчого врегулювання обігу вогнепальної зброї. Вона просила ухвалити закон «Про цивільну зброю і боеприпаси».

НЕ НА ЧАСІ

У Волинській міліції підтверджують, що нині трапляються хуліганські дії із застосуванням зброї. Керівник УМВС у Волинській області Петро Шпига вважає, що нині зарано говорити про легалізацію зброї. Свою позицію мільціонер пояснює тим, що потрібно спочатку підняти рівень свідомості населення, зробити більш жорсткою процедуру отримання зброї.

«Беручи до уваги те, що у нас йде війна, ситуація нестабільна, багато людей із війни повертаються, то нині й так чимало в обігу незареєстрованої зброї. Тому я вважаю, що нині не на часі легалізовувати зброю і фактично давати її всім до вільного застосування. Передусім ми ведемо порівняння із розвинутими країнами, у яких нормально розвинена економіка, устрій, зовсім інший менталітет у людей, ставлення до корупції, хабарництва. Поки ми не змінимо наш устрій, ставлення до людей, поки не знищимо корупцію (на чому нині акцентуємо діяльність), я вважаю, що легалізовувати зброю не на часі», – каже Петро Шпига.

Мільціонер підтверджує, що випадків виявлення нелегальної зброї стає більше. Якщо раніше йшлося про обрізи, гвинтівки, зброю, яку знайшли «чорні археологи», то нині правоохоронці виявляють реальні бойові гранати, пістолети, автомати, які використовуються на сході і звідти привезені. Ціна на них удесятеро менша, аніж колись була на «чорному ринку».

У міліції кажуть, що нині усю

зброю, яка йде через військові частини, загопи і використовується на сході, кидають у загальну базу. Аби потім можна було легше вичислити зброю, яка вважається знищеною, втраченою чи спаленою у ході бойових дій.

ПРИМАРНІ НАДІЇ

Голова Співки власників зброї Волині Ігор Алексєєв вважає, що вперше за багато років закон про зброю перейшов із теоретичної у практичну площину. Втім проект все одно є досить ілюзорним.

«Я глибоко сумніваюсь, що народу дадуть таке право, з однієї простої причини: соціальна напруга росте і вже надцята влада в черговий раз почала боятися власного народу. Ознак багато: і розформування добровільних батальйонів, і утискання прав і свобод», – зазначає Алексєєв.

Він вважає, що легалізація зброї не означає надання бойових припасів будь-кому і абияк. Адже процедуру можна і потрібно зробити ретельною та продуманою, щоб вона включала навчання, перевірку, а також створення певного економічного бар'єру. Зрештою, сама зброя – досить дороге задоволення. Наприклад, популярний пістолет «Glock» 17 калібру в Україні коштує близько трьох тисяч доларів.

Як каже наш співрозмовник, несумнівним плюсом легалізації зброї є підсилення таким чином військових позицій України. У такому випадку фактично буде постійна дієздатна народна армія, яка буде готова у будь-який момент боронити свої домівки, захищати свої конституційні та економічні права. Подібний досвід має Швейцарія, де зброя є чи не обов'язковим атрибутом кожного дому, а військове навчання, вишколи населення відбуваються регулярно протягом усього життя громадянина.

«Наша влада замість того, аби розв'язувати проблему, вдає, що її немає, заплющує очі. Це нагадує Горбачова, який свого часу намагався заборонити горілку: замість того, щоб навчити культури прийняття алкоголю, він порубав виноградники. Так само і тут», – розмірковує Ігор Алексєєв.

На його думку, влада замість того, аби контролювати процес і наводити порядок, просто самоусувається. Він зазначає, що нинішня ситуація зі зброєю часом є абсурдною і нагадує хаос. Як приклад, каже Ігор Алексєєв, в Україні дозволені мисливські рушниці, які можуть зруйнувати вщент автомобіль. Або ж снайперські гвинтівки для полювання, які мають дальність вистрілу в два кілометри. Натомість короткоствольна зброя, дальність якої п'ятдесят метрів, – заборонена.

«Ще один нонсенс: ми одна з багатьох країн Європи, де можна прийти, показати пальцем в магазині й тобі продадуть пневматичну гвинтівку, яка пробиває людині черепну кістку. У більшості країн світу це заборонена зброя», – дивується Алексєєв.

Як один із виходів з ситуації, що вже склалася з нелегальним ринком, є проведення місячників із добровільної здачі зброї. Процедура передбачає узаконення припасів, які ніде не числяться. Подібні заходи проводять і на Волині, кажуть у міліції. В основному власники такої зброї пояснюють, що припаси знайшли.

Дискусія щодо легалізації небезпечних виробів триватиме. Її противники звинувачуватимуть прибічників у тому, що закон любіють виробники і продавці зброї. Прибічники киватимуть на досвід інших країн та власне право на самозахист. Втім цілком очевидно одне: проблема з нелегальною зброєю вже стає серйозним викликом.

Х КРИМІНАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 263. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами

1. Носіння, зберігання, придбання, передача чи збут вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської), бойових припасів, вибухових речовин або вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

2. Носіння, виготовлення, ремонт або збут кинджалів, фінських ножів, кастетів чи іншої холодної зброї без передбаченого законом дозволу караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк від двох до п'яти років, або позбавленням волі на строк до трьох років.

3. Звільняється від кримінальної відповідальності особа, яка вчинила злочин, передбачений частинами першою або другою цієї статті, якщо вона добровільно здала

органам влади зброю, бойові припаси, вибухові речовини або вибухові пристрої.

Стаття 263-1. Незаконне виготовлення, переробка чи ремонт вогнепальної зброї або фальсифікація, незаконне видалення чи зміна її маркування, або незаконне виготовлення бойових припасів, вибухових речовин чи вибухових пристроїв

1. Незаконне виготовлення, переробка чи ремонт вогнепальної зброї або фальсифікація, незаконне видалення чи зміна її маркування, або незаконне виготовлення бойових припасів, вибухових речовин чи вибухових пристроїв караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою, караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років.

ЕНЕРГООЩАДНІСТЬ ПО-ЛУЦЬКИ: ЧИЮ ЕНЕРГІЮ БЕРЕЖЕ МІСЬКИЙ ГОЛОВА?

КОНКУРСНА КОМІСІЯ ЛУЦЬКОЇ МЕРІЇ
ВІДХИЛИЛА ВСІ ПРОЕКТИ ОСББ У СФЕРІ
ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ

Лілія БОНДАР, Андрій ЛУЧИК

Луцька міська влада усіляко намагається запевнити містян: проблема енергоощадності – один з пріоритетів у її роботі. Різноманітні заяви, обміни візитами, кредитна угода для ДКП «Луцьктепло» на модернізацію, встановлення теплових лічильників у багатоквартирних житлових будинках тощо – те, що наповнює інформаційний простір та примушує пересічного лучанина повірити у добрі наміри місцевих владців.

СЛОВО...

Ось, наприклад, уривок інформаційного повідомлення із сайта Луцької міської ради:

«Депутат міської ради Роман Бондарук поінформував, що нині з Німецько-Українським Форумом та компанією «BIO-EnergoHous» хочуть реалізувати проект з термомодернізації двох багатоквартирних будинків. Пілотні проекти планують реалізувати на базі будинків на вул. Орджонікідзе, 30 та Софії Ковалевської, 23, де створено ОСББ. Він зазначив, що до вересня хочуть напрацювати проектну документацію.

Міський голова Микола Романюк зауважив, що зацікавлений у залученні сучасних енергозберігальних технологій. За його словами, у Луцьку раді інвесторам, які хочуть вкладати кошти в енергозбереження, що створюють кращі умови для проживання громадян.

«Приємно, що реалізацію проекту ви розпочинаєте з будинків, де створено об'єднання співвласників багатоквартирних будинків. У міській раді ухвалено низку програм щодо сприяння діяльності ОСББ», – зазначив міський голова.

За словами Миколи Романюка, у Луцьку працюють над енергозбереженням. «Ми затвердили Муніципальний енергетичний план. Налагоджено співпрацю з різноманітними організаціями. Реалізовуватимемо спільний проект з ЄБРР з модернізації системи централізованого тепlopостачання міста. Ми отримаємо кредит на 10

мільйонів євро та грант розміром 4 мільйони євро. За ці кошти планується ліквідувати підвальні котельні, замінити частину мереж, встановити нове обладнання на котельнях тощо. За кошти гранту у 200 луцьких багатоповерхівок буде встановлено ІТП та котельню на альтернативному паливі», – наголосив він.

Микола Романюк зазначив, що міська влада готова сприяти реалізації їхніх планів.

... І ДІЛО

Днями відбулося засідання конкурсної комісії з відбору та затвердження проектів на фінансування заходів «Програми сприяння діяльності об'єднань співвласників багатоквартирних будинків на території міста Луцька». На розгляд комісії було подано десять проектів. Більшість з них стосувалися капітального ремонту покрівлі та встановлення засобів обліку споживання теплової енергії.

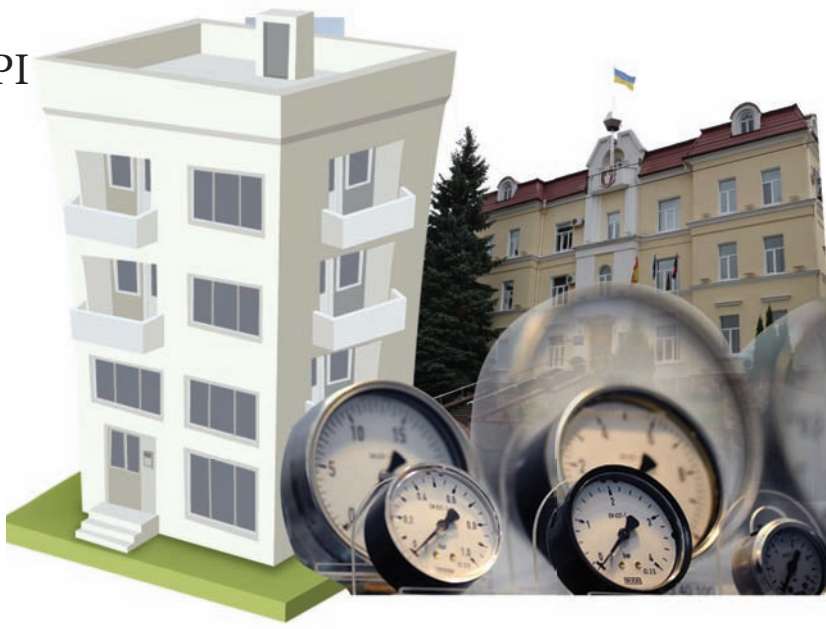
Згідно з поданими проектами, для будинків, які перебувають на балансі ОСББ, 70 відсотків вартості відшкодовує міський бюджет, а 30 відсотків – співвласники квартир.

За результатами розгляду для фінансування з «Програми сприяння діяльності ОСББ на території міста Луцька» було обрано сім, які, на думку членів комісії, відповідають умовам конкурсу та подали усі потрібні документи. Зокрема, це такі ОСББ: «СТИР 1» (вул. Ковельська, 1), «ПРИВАТНИК» (просп. Відродження, 49а), «МЕБЛЕВИК» (вул. Ковельська, 62), «БІНОМ» (просп. Перемоги, 10), «ГОСПОДАР-ЛУЦЬК» (вул. Ніла Хасевича, 4), «ВІКТОРІЯ-ЛУЦЬК-3» (вул. Конякіна, 8), «КРАВЧУКА, 17», (вул. Кравчука, 17).

З проголосованих проектів загальною сумою коштів, виділених із міського бюджету, склала понад 1 мільйон гривень. Загалом на підтримку діяльності об'єднань співвласників багатоквартирних будинків у 2015 році було виділено 1,5 мільйона гривень.

Однак три проекти ОСББ, у яких мешканці просили виділити кошти, аби встановити лічильники у будинках, все ж таки не підтримали.

Проект ОСББ «НАДІЯ-ВОЛИНЬ», що на вулиці Космонавтів, 4, відхили.

Загальний кошторис для реконструкції системи тепlopостачання встановленням вузла обліку теплової серії в житловому будинку склав понад 200 тисяч гривень. З міського бюджету мали виділити 140 тисяч. Заступник міського голови Лариса Соколовська аргументувала це тим, що, мовляв, у 2013 році на цей проект уже було виділено понад 50 тисяч гривень.

«Ми не можемо виділяти гроші повторно, якщо ще не минуло три роки, – наголосила Соколовська. – Раджу шукати головам цього ОСББ інші шляхи розв'язання проблеми або ж брати кредит».

Така ж ситуація із ОСББ на вулиці Захарова, 12. Через те, що у 2013 році було виділено 100 тисяч, цей проект навіть не розглядали, а проголосували відразу за два проекти «проти».

Не підтримали члени комісії проект ОСББ, що на вулиці Шевченка, 13а, загальна вартість якого – понад 100 тисяч, з міського бюджету – 78 тисяч гривень.

За офіційною версією, за проект ОСББ на вулиці Шевченка, 13а не проголосували через те, що будинок зданий в експлуатацію тільки в 2009 році. Хоч голова ОСББ «НАБЕРЕЖНА, 13а» Георгій Давидюк запевняє, що ця інформація не відповідає дійсності, бо каркас будинку було збудовано ще у 1980-х роках.

«Комісія вирішила відмовити у фінансуванні з міського бюджету цьому ОСББ, адже, згідно з новою програмою, будинку немає десяти років», – наголосила заступник начальника

відділу розвитку ОСББ, реформування ЖКГ та економічного аналізу Світлана Музика.

ПРИЧИНИ

Можна довго сперечатися, чому для об'єднань співвласників багатоквартирних будинків не виділили кошти саме на встановлення вузлів обліку теплової енергії. Можна, звичайно, говорити, що у двох випадках заявки від ОСББ не відповідали формальним вимогам. Тобто ці об'єднання отримували кошти від міської влади й раніше.

Проте третій випадок із Шевченка, 13а не вписується у ці рамки і виникає справедливе запитання: чому?

Можливо, відповідь криється у роботі комунальних підприємств? Зокрема, ДКП «Луцьктепло», в якому свій інтерес має група «Континіум».

Свого часу це підприємство очолював Олександр Киричук, який керував будівельним бізнесом групи «Континіум». Зараз призначено нового керівника – Юрія Парасія, який працював керівником філії Самбірського управління з експлуатації газового господарства ПАТ «Львівгаз». А як вказано в повідомленні «Української правди» за 2006 рік, компанії «Львівгаз», «Волингаз», «Рівнегаз» і «Чернівецьгаз» на той час контролювала компанія «Континіум» Ігоря Єремеева.

Тому незаангажованість нового керівника «Луцьктепла» вчоргове викликає сумніви.

Який інтерес «Континіума» в

контролі над «Луцьктеплом»? Група Ігоря Єремеева володіє котельнею на вулиці Карбишева, яка обслуговує приблизно 40% домівок лучан. Проте «Континіум» не хоче заморочуватися з питаннями лімітів на газ, заборгованостей перед «Нафтогазом» та перманентними неплатежами населення міста. Тому «Луцьктепло», яке контролюють люди Єремеева, уклало угоду з котельнею на Карбишева про роботу за давальницькою схемою.

Тобто «Луцьктепло» оформлює на себе ліміти на газ, бере на себе обов'язок в повному обсязі розрахуватися за його використання перед «Нафтогазом». Натомість частину цього газу передає котельні на вул. Карбишева, яка на своїх потужностях виробляє тепло і повертає його назад «Луцьктеплу». А комунальне підприємство, своєю чергою, зобов'язане в повному обсязі розрахуватися із своїм підрядником.

Тепер слідкуємо далі за логікою: що більше товарів, робіт та послуг виробляє і продає підприємство, то більше воно може заробити. Теплової енергії – це такий же товар, який просто міряється не сантиметрами чи кілограммами, а кілоджоулями.

Якщо твій будинок не є енергоефективним (не утеплений, відсутній індивідуальний тепловий пункт, який регулює температуру теплоносія, щоб не споживати зайвого), отже, він буде споживати більше тепла. Якщо він споживає більше тепла, отже, це тепло хтось мусить виробити. Як ви думаєте, хто? :)

Колишній літредатор «Хронік Любарта» постійно нагадувала колективу, що коли пишемо про «енергозбереження», то маємо на увазі лише фізичні процеси збереження енергії. Наприклад, перший закон термодинаміки. Коли ж ми говоримо про економію теплової чи електричної енергії, то правильно вживати термін «енергоощадність».

Коли ж ми говоримо про програми «енергозбереження» у Луцьку, то очевидно, в реальності маємо справу не просто із невдалим застосуванням терміну «енергоощадність», а з підсвідомим бажанням зберегти нинішній стан речей із зеленою травою над теплотрасами посеред зими, відчиненими кватирками та баняками з водою, нагрітою на газовій плиті.

Комусь, очевидно, дуже хочеться зберегти енергію. Потенційну енергію корупції та кінетичну енергію відкатів.

Х РОЗКЛАДИ

У МІСЬКІЙ РАДІ ВІДМОВИЛИСЯ ВІД ЗВІТУ «ТЕПЛОВИКІВ»

Зняти із розгляду питання про звіт керівництва ДКП «Луцьктепло» вирішили депутати міськради. Про це йшлося під час 75-ї сесії Луцької міської ради, повідомляють «Волинські новини».

Як відомо, подача гарячої води хвилює багатьох лучан. Зокрема, відкритим залишається питання заборгованості ДКП «Луцьктепло» перед «Волингазом».

Проект рішення було внесено членами депутатської групи «Новий Луцьк». Пропонувалося заслухати звіт попереднього виконавця обов'язків керівника підприємства Артура Василевського та новопризначеного директора Юрія Парасія.

Депутат Олександр Пиза запропонував зняти питання з розгляду, мотивуючи це тим, що нове керівництво підприємства щойно стало до роботи, тож таке рішення було б поспішним.

Відтак депутати вирішили виключити проект рішення із порядку денного. Зауважимо, Луцький міський голова Микола Романюк відмовляється назвати рекрутингове агентство, яке порекомендувало призначити керівником ДКП «Луцьктепло» Юрія Парасія.

Нагадаємо, на ДКП «Луцьктепло» довгий час не було призначено керівника. Лише цього місяця колективу представили Юрія Парасія.

Як зазначив депутат міської ради, член депутатської

групи «Новий Луцьк» Ігор Поліщук, міський голова свого часу повідомив, що Юрія Парасія порадило рекрутингове агентство. Відтак він попросив Миколу Романюка оприлюднити копію договору з агентством та акти за надані послуги. Однак Микола Романюк відмовився це зробити.

«Я не зобов'язаний надавати копію договору. Я підбираю кадри, користуючись різними послугами і різними методами, у тому числі й через агентства», – зазначив він.

Зауважимо, рекрутингове агентство – компанії, які надають платні послуги з підбору кадрів. Тож, ймовірно, за ці послуги було внесено гроші платників податків, або ж ніякого договору з агентством взагалі не було.

Х А ТИМ ЧАСОМ

КОМІСІЇ ДЛЯ КОНТРОЛЮ «ЛУЦЬКТЕПЛА» – НЕ БУТИ

Не створювати тимчасову комісію, що вивчила б фінансово-економічний стан ДКП «Луцьктепло», якому за борги невдовзі відключать електропостачання, вирішили обранці луцької громади.

Не підтримав створення комісії депутат Артур Василевський, який донедавна виконував обов'язки керівника ДКП «Луцьктепло». Член депутатської групи «Новий Луцьк» Ігор Поліщук зазначив, що це питання на часі, адже нещодавно заступник голови ОДА повідомляв про те, що підприємство можуть оголосити банкрутом.

Голова депутатської групи «Новий Луцьк» Андрій Осіпов зазначив, що щоразу, коли йдеться про перевірку роботи комунальних підприємств, відчувається заперечення з боку керівництва підприємства чи міського голови. Він звернув увагу на те, що міський голова не зміг надати документів щодо послуг рекрутингового агентства, яке начебто допомогло знайти кандидатуру на нового керівника. Депутат відзначив, що «Луцьктепло» боргує мільйони гривень «На-

фтогазу» і водночас переплачує за договором фірмі, що перебуває в орбіті інтересів групи «Континіум» та Ігоря Єремеева. Зі слів депутата, є зацікавлення з боку великої фінансової групи в отриманні контролю над ДКП «Луцьктепло».

Міський голова Микола Романюк висловився за створення такої комісії та стверджував, що підприємство намагаються захопити, але не представники групи Єремеева.

Зі слів міського голови, вже 26 червня «Луцьктеплу» відключать постачання електроенергії через борги перед «Волингазом».

Він визнав ситуацію складною, вказавши, що борги перед «Нафтогазом» становлять 34 мільйони гривень, а понад 32 мільйони боргує за отримані послуги населення. Також він повідомив, що дав доручення новому керівнику надати всі договори з компанією, яку пов'язують з інтересами групи «Континіум».

У підсумку після трьох голосувань проект рішення про створення комісії отримав голоси лише 15 депутатів, тож комісію не створюватимуть.

Олександр КОТИС

Будь-якому місту можна дати певну характеристику, оглядаючи його мережу меморіальних дошок, пам'ятників і знаків. Це, з одного боку, виявляє багатство історії та культури міста чи навіть цілого краю, а з іншого – показує наскільки цю історію та культуру хочуть берегти і пам'ятати.

У Луцьку упродовж непростой кліо склалася ситуація, коли кожна наступна влада намагалася стерти сліди попередньої. Хоча пам'ятники почали ставити у місті ще з XIX століття, активно продовжили у міжвоєнний період, повоєнний і в наш час, та завжди знаходилися причини, чому це все треба знищувати. Через це у громадському просторі Луцька сьогодні немає справді історичних пам'ятних об'єктів (тих, що навмисно створені для пам'яті), а ті, що є у негромадському, треба ще добре пошукати. І знайти! Бо як-не-як, в Луцьку є меморіальні дошки ще з кінця XVIII століття. Ми повідаємо, про що розповідають найцікавіші і найнепомітніші із луцьких дошок.

Для початку – запрошуємо в кафедральний католицький собор. Тут є найстаріша меморіальна дошка міста, встановлена у 1795 році. Вона присвячена Магдалені Тализінній. Історія Європи цього періоду знає війну між росіянами і шведами, між поляками і росіянами. Так склалися шляхи, що через Волинь іноді проходили російські війська. У 1795 році тут був полковник російської армії Степан Тализін. За два роки до того у Варшаві він одружився із полячкою Магдаленою Рожницькою. Коли у 1795 році подружжя перебувало в Луцьку, молода дружина у 19-річному віці померла. Щасливі два сімейні роки завершилися. Степан Тализін вирішив поховати дружину у підземеллі костелу. Там, як відомо багатьом з розповіді доглядача підземель Олега Виноградова, знаходиться склеп, де була похована Тализіна. А в самому костелі Петра і Павла помістили дошку, де розповідається, що вона встановлена в пам'ять про жінку. В перебігу віків склеп розграбували, але сам він ще досі приваблює туристів історією про загадкову дружину полковника.

Мандруємо далі на Театральний майдан, де розташована жовтого кольору пам'ятка волинського бароко – монастир бернардинів, на якому висить дошка Михайлові Кравчуку. Математика – це гімнастика розуму, це мова науки, завдяки якій можуть порозумітися навіть найвіддаленіші галузі природознавства. У 1901 році до Луцької чоловічої гімназії вступив Михайло Кравчук. Після закінчення із золотою медаллю він навчався «в Шевченка» (тоді – Університет святого Володимира), де його звільнили від плати за навчання і призначили стипендію. Усі предмети студент здавав на відмінно, але особливо відзначався у математиці. У віці 37 років він став наймолодшим академіком Всеукраїнської академії наук.

Наукові зацікавлення Кравчука лежали у сфері диференціальних та інтегральних рівнянь, теорії імовірностей, тензорної алгебри та матстатистики. У фахові енциклопедії увійшли такі поняття як «полюном Кравчука» і «матриця Кравчука». Був членом математичних товариств у Німеччині, Франції та Італії. Цікаво, що праці волинського математика використовували американці у своїх розробках електронно-обчислювальних машин. Математичні розробки Кравчука лягли в основу математичного апарату різних сучасних галузей дослідження, зокрема нейрохірургії та лінгвістики. У Києві всесвітньо відомому математику встановлений пам'ятник, у Луцьку – меморіальна дошка. А ще його іменем названа вулиця і гімназія №21.

НАЙЦІКАВІШІ МЕМОРІАЛЬНІ ДОШКИ ЛУЦЬКА

Дошка на монастирі тринітарів, присвячена солдатам, які підтримали радянську владу в 1917 році

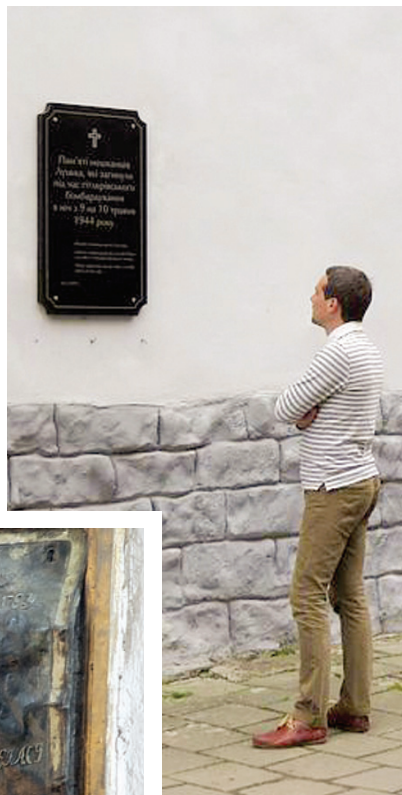
Від монастиря до монастиря – зупинимось нині біля обителі луцьких тринітарів. На приміщенні монастиря висить залапана фарбою дошка із «золотою» різьбою на мармурі, яка розповідає про буремний 1917 рік. Все просто і зрозуміло з тексту напису. «В цьому будинку 16 XI 1917 року відбулись збори військових частин гарнізону, які одностайно підтримали проголошення радянської влади в Луцьку».

Події тих часів не оминули місто. 11 червня у Луцьку створилася Рада солдатських і робітничих депутатів – група людей, яка обиралася всередині колективів фабрик, заводів, підприємств та військових частин. Вийшов з підпілля луцький міський комітет РСДРП. Саме під їхнім керівництвом в Луцьку відбулося перше в історії міста свято «солідарності всіх трудящих» – Першого травня. У листопаді 1917 року більшовики встановили контроль над містом, силами 126-ої дивізії захопивши пошту, телеграф, телефонну станцію, арештувавши «контрреволюційних» офіцерів. Але вже за два місяці, на початку 1918 року, Луцьк захопили німецькі війська, які підтримували Українську Народну Республіку.

Дошка Магдалені Тализінній, встановлена у кафедральному католицькому соборі

Від тринітарів наш шлях пролягає вулицею Сенаторки Левчанівської, а далі – направо і прямо. На вулиці Богдана Хмельницького у дворі одного з корпусів колишньої Луцької української гімназії розміщена дошка Янові Фітцке, волинському археологу міжвоєнного періоду XX століття. Вихованець Ягеллонського університету у пізні тридцяті почав працювати у Луцьку та біля нього. Зробив багато розкопок із цінними знахідками. Брав активну участь у музейному русі на Волині. Наприклад, у Волинському музеї в Луцьку він працював над нумізматичною колекцією, а потім став головним хранителем музею, який у той час розташовувався у цьому приміщенні. Заслуга Фітцке у тому, що він врятував тисячі предметів давнини,

Дошка загиблим у підземеллі єзуїтського колегіуму

дослідив і популяризував сотні пам'яток.

Не менш цікава і сама будівля, на якій висить дошка цьому діячу. Архітектура будівлі примітна тим, що вона репрезентує дуже оригінальний стиль, який мало де в Україні трапляється в такій кількості і розмаїтості, як у волинських містах. Це так званий цегляний стиль. Йому притаманне багате цегляне декорування з різьбленою цегли. Узор кожного фасаду неповторний завдяки широкій можливості застосування комбінацій з цегли. Будинки цегляного стилю ніколи не штукатурять. Цей корпус Луцької української гімназії зроблений з цегли місцевого заводу Абрама Гікліха «Лучанин». На фасаді можна знайти цеглу з відповідним написом.

В Луцьку є цілий масив дошок, які карбують пам'ять страшних подій Другої світової. Вони розкидані у різних куточках міста, та зараз ми знаходимося біля стіни монастиря бригі-

док, де в часи війни був табір військовополонених.

За перші шість місяців війни в полон потрапили 3,8 мільйона радянських солдатів. Головне командування Вермахту було абсолютно не готове розмістити таку кількість військовополонених, адже у своїх прогнозах на війну, зроблених у червні 1941 року, воно передбачало лише 790 тисяч бранців. Створювалися табори для військовополонених, які були дуже переповнені. Антисанітарія, епідемії в них ширилися дуже швидко. Шталаг – скорочено від німецького Stammlager – тип табору для рядового та сержантського складу. Луцькі шталаги були утворені на території тюрми та замку. 3 жовтня 1941 до червня 1942 року в шталагах були розстріляні, померли від голоду чи хвороб 10,5 тисяч військовополонених осіб. Станом на сьогодні на території міста виявили більше 30 масових поховань в'язнів шталагів.

Тепер мандруємо на давню Вульку – село при східному в'їзді в Луцьк, зараз тут пролягає проспект Волі. У 1936 році тут спорудили єврейську гімназію імені Мойсея Гікліха. І вже зовсім скоро тут сталися героїчні і трагічні водночас події. Будівля збереглася, і тепер про них розповідає текст меморіальної дошки.

Усім відомий факт повстання у Варшавському гетто у квітні 1943 року. Через антилюдські умови утримання, хвороби, смерть та голод євреї збунтувалися проти режиму. Проте ще до повстання у Варшавському гетто відбулося кілька менших бунтів. Один із перших єврейських бунтів Другої світової відбувся у Луцьку. Коли нацисти захопили місто, вони, окрім традиційного єврейського гетто, утворили ще й трудовий табір. Він розташовувався у приміщенні гімназії імені Гікліха (тепер тут педагогічний коледж на проспекті Волі). Тут перебувало приблизно 500 євреїв. У грудні 1942 року вони здійснили повстання. Бунтівники здійснили три атаки на охоронців табору. Під час останньої втікачі були розстріляні з кулеметів. Повстання було придушене. Про нього розповіли очевидці, які донедавна проживали в Ізраїлі.

Ми не розпрощаємося з Другою світовою, не згадавши ще однієї цікавої сторінки. Німці покинули Луцьк на початку лютого 1944 року. А проте, в травні цього ж року місто знову бомбила гітлерівська авіація. Зрештою, як було насправді, достеменно невідомо. Офіційна наука про це мовчить. Є лише скупі спогади очевидців.

За різними даними, Луцьк бомбардували гітлерівці у ніч з 8 на 9 травня, також з 9 на 10 травня 1944 року. За одними даними, у ніч з 8 на 9 травня на костел скинули п'ять бомб. Із них тільки одна влучила (у вежу), а чотири впали поруч. За описами Тадеуша Марцінковського, з 9 на 10 травня німці скинули п'ять бомб на кафедральний костел і колегіум єзуїтів. Дві з них пробили підлогу і впали аж у підземелля, де переховувалися люди. Загибло приблизно 70 осіб. Серед переховуваних у крипті була родина Леопольда Пашковського. Та саме у день трагедії родина з якоїсь причини переховувалася не в підземеллях колегіуму, а в іншому будинку. Члени сім'ї вижили. За описами Зенона Пашковського, вежа костелу собору тріснула на дві частини. Є також відомості, що частина колегіуму завалилася. Обвал сфотографували у 1970-х роках. Також він повідомляє, що німці бомбили більшість вулиць Луцька.

Саме з ініціативи Зенона Пашковського на стіні колегіуму у 2009 році встановили меморіальну дошку в пам'ять про загиблих під час бомбардування міста у ті дні.

Меморіальні дошки часто показують маловідому і неймовірну історію. Тож частіше до них придивляйтеся і вчитуйтесь – вони можуть повідати немало цікавого.

**ЛУЦЬКА МІСЬКА РАДА
ОГОЛОШУЄ КОНКУРС
КРАЩИХ ГРОМАДСЬКИХ
ІНІЦІАТИВ**

ІДЕЯ **АНКЕТА** **ЦНАП** **50000 грн.**

ЗМІНЮЙ СВОЄ МІСТО САМ!

Детальна інформація про умови конкурсу
за тел. **(0332) 777 933, 777 932**
та на сайті Луцької міської ради
www.lutskrada.gov.ua

**ГОЛОСУЙ
ТА ПІДТРИМАЙ**
КРАЩІ ІНІЦІАТИВИ ДЛЯ
РОЗВИТКУ ТВОГО МІСТА

Яся РАМСЬКА

У сучасного суспільства є дуже хороша, як на мене, модель сім'ї. Ідеальної. Одне слово, такої, про яку всі мріють, а дехто навіть створює. Живуть собі на світі хлопець і дівчина. Якось вони зустрічаються, закохуються з якогось там погляду, через трохи одружуються, народжуються діти... І далі аж до відомого кінця про те, що «жили вони довго й щасливо й померли одного дня». Поки стосунки, життя чи створення нової сім'ї відбуваються згідно з таким сценарієм, суспільство, сидючи десь на лавочці біля під'їзду, щасливо усміхається і схвально киває головою. Мовляв, як усе чудово. Але ж світ не ідеальний, а люди – різні й часто виходять за рамки затвердженої соціумом традиційності.

Буває так, що жінка закохується у жінку, а чоловік віддає усього себе іншому чоловіку. Навіть сім'ї створюють. У нашій країні такі шлюби зареєструвати неможливо, але хіба це важливо, коли любиш? Та й сім'я, на мою думку, щось значно більше за документ з печаткою держустанови. Питання дітей в одностатевих сім'ях і зовсім не запінатиму, бо це вже геть інша тема.

У суспільства до «нетрадиційних» людей дуже багато питань і звинувачень. Воно репетує на них та зневажає, вигадує жакливі історії про те, як вони одягаються й поведяться, навіть хоче вилікувати й повернути в «традиційну» сексуальну орієнтацію, змусивши кохати протилежну стать. А що «нетрадиційні» чоловіки та жінки? У відповідь вони мережуються й об'єднуються у спільноти, десь беруть сміливість і заявляють про те, якими є. В Україні, наприклад, є Національний ЛГБТ-портал. (ЛГБТ – лесбійки, геї, бісексуали, трансгендери. – Авт.) Ви легко знайдете його в мережі загалом чи в одній із соціальних мереж, де маєте сторінку.

ВІРА Й НАДІЯ

Коли кілька років тому почула, що моя колись близька подруга, з якою через відстань спілкувалися переважно в телефонному та інтернет-режимі, пішла від чоловіка та змінила місто проживання, здивувалася. Вони були просто ідеальною сім'єю. Вона – красуня й розумниця, він – кохає її безмежно. Оптимальна і прийнятна для соціуму різниця у віці, власне житло, кілька років шлюбу, спільні інтереси, дружба й любов, цікаве життя. Здивувалася, але подумала, що всяке буває. У кожного/кожної своя дорога.

Річ у тім, що моя подруга пішла до жінки. Пішла свідомо, зізнавшись самій собі, перш за все, у тому, хто вона є. Прийнявши себе. І відбувся той власний камінг аут аж ніяк не в підлітковому віці й не внаслідок чужого поганого впливу.

Віра й Надя разом донині. Живуть в одному з українських міст, подорожують, п'ють каву, влаштовують вечірки, ходять у магазин, радіють сонцю та роблять дуже багато хорошего й корисного для українського мистецтва. Такі речі спільні для всіх, незалежно від сексуальної орієнтації. Віра й Надя особливо не криються з тим, що вони лесбійки. Принаймні, ті люди з їхнього оточення, які цікавляться, – знають. Для публікації ми змінили їхні імена. Так, про всяк випадок.

У Віри до усвідомлення та прийняття власної сексуальної орієнтації (а отже, й до життєвих змін) було абсолютно звичайне сімейне життя. Сама жінка описує його, як дім-робота-дім. Працювала спочатку в журналістиці, згодом у сфері культури. Шукала різні можливості для професійного розвитку. Коли шукаєш щось, когось чи себе, то зустрічаєш силу-силену людей. Віра каже, що зустрічі такі змінили (чи то підко-

НЕТРАДИЦІЙНІ ЛЮДИ

регували) її погляд на світ і на себе. Почала розуміти, що живе ніби у замкненому колі.

«Я вразлива людина, навіть сказала би – емоційно крихка, тому ці нові тривожні думки дуже вплинули на мій моральний стан. Мабуть, у мене почалася депресія або щось схоже на те. Інертність життя поступово змінювалася бажанням усвідомити причини душевного дискомфорту. Одне слово, я прийшла сама до себе з відвертою розмовою».

А ще, зі слів Віри, у неї не було «моменту усвідомлення» як такого. Їй зажди подобались і хлопці, і дівчата. Це здавалося чимось дуже звичайним. Таким, що відчують абсолютно усі. Жінка просто не сприймала це всерйоз і не приміряла на себе роль «не такої». Будувала життя «як усі». Та коли закохалася в Надію, каже, що ні секунди не сумнівалася, міняти традиційну модель сім'ї й життя чи ні.

«Мені здається, що якби лишила все як є, то зараз мала б серйозні психологічні проблеми».

«Попри все, мої попередні стосунки з чоловіком були насправді чудові. Ми жили в дружбі, любові й повазі. Тому найбільше прикро, що завдала болю близькій людині. Але це життя, і ми всі в певний момент просто почали рухатись далі. Кожен своєю дорогою».

Що тільки намагалося робити суспільство з ЛГБТ-людьми в різні часи. Часто дії ті, вчинені ніби й з добрих міркувань, виливалися в справжні жахіття, як-то примусові лікування у закладах для душевнохворих. Зараз наш світ, який хоче здаватися демократичним і толерантним, має кілька теорій щодо того, чому людина стає лесбійкою, геєм тощо. Зі всіма тими науковими міркуваннями можна ознайомитися в Мережі. Мені ж більше подобається версія, що ЛГБТ ніхто спеціально не стає. Людина вже народжується із сексуальною орієнтацією, як з кольором очей, наприклад. Тільки колір можна змінити за допомогою лінз. З власною ідентифікацією все набагато складніше.

Віра каже, що їй доволі важко уявити, як можна набутися сексуальну орієнтацію. Як можна змусити людину любити когось? Адже більшість ЛГБТ-людей народжуються в традиційних сім'ях. І навпаки – ЛГБТ-партнери виховують гетеросексуальних дітей.

Торік Віра була на відкритті одного польського кінофестивалю. Там вручали нагороду актору, який зіграв у короткометражці районного «пацанчика-гея». Цей актор вийшов на сцену і подякував за підтримку своїй дружині й обом татам. «Це було дуже мило», – додає вона.

«У моїй родині про мою сексуальну орієнтацію знає мама і брат. Тато – ні. Хоча, можливо, він здогадується. І мені прикро, що я поки що не маю сміливості зізнатися».

Усі мої друзі та знайомі в курсі. Принаймні ті, хто цікавиться. Я з цього таємницю не роблю. Гомофобів з кола свого спілкування викреслила. Щороку роблю черговий Facebook-камінг-аут 23 вересня, на День бісексуальності. Просто так, аби не забували:) Найважче – це насправді зізнання родині».

Ще запитала у Віри про те, як ЛГБТ-людині жити в українському місті. Вона відповіла, що... по-різному, як і кожній людині, незалежно від сексуальної орієнтації. Бувають же сумні чор-

ні й білі. Щодо стигматизації, то зі слів нашої героїні, можна легко ігнорувати злісних гомофобів, тролів, церкву, морально-духовну громадськість. Переконати їх все одно не вдасться, а витратити нерви просто немає сенсу. Є інша категорія людей – ті, хто не дуже підтримує, але активно цікавиться і намагається розібратись у питанні. Ось це потенційні друзі до ЛГБТ люди. Вони, принаймні, здатні вислухати аргументи.

«А загалом гомофобія у нашій країні просто жахлива. Подивіться, як у нас відбуваються так звані «гей-паради». Хоча насправді це – Марш рівності, коли люди виходять за права всіх людей, не лише ЛГБТ. Як анонсували онлайн-газети минулорічний «гей-парад», який зрештою не вдавсь? У більшості випадків новина була проілюстрована мужиками у стрінгах або рожевому боа. А тепер подивіться на реальні фотографії: кілька десятків сміливців-активістів, оточені юрбою агресивних молодиків й бабусьок з іконками».

Якби одного разу всі ЛГБТ зробили свій «камінг-аут», то лікарні були б переповнені людьми з діагнозом «серцевий напад». Віра каже, що важко навіть уявити, скільки щодня поруч з нами ходить «не таких» людей. Попри всі суспільні стереотипи, більшість зовні абсолютно нічим не відрізняється від вас чи вашого сусіда, колеги по роботі, першої вчительки або продавчині у взуттєвому магазині.

«ЛГБТ-люди – не якісь екзотичні звірі, які водяться в окремому ареалі. Усі ми серед вас, і такі ж, як ви».

Є ще дуже багато болючих питань, пов'язаних зі стигматизацією. Віра, серед іншого, називає тему дітей у ЛГБТ-партнерствах; гомофобію всередині спільноти (лесбійки, наприклад, часто дуже нетерпимо ставляться до бісексуалок, як до «хвойд» або «невизначених»); принцип «don't ask – don't tell» – в українському варіанті це «робіть мовчки за зачиненими дверима, що хочете». Останнє, до речі, – це такий хитрий, пом'якшений вид гомофобії, що дає змогу людям почуватися ніби толерантними. «Насправді ж тебе роблять невидимкою, яка не має права пройтися з коханою людиною за руку до кінця свого життя».

ЯК ЗА КОРДОНОМ?

Цецилія Пшибишевська – психолог, громадська активістка й лесбійка. Каже, що ЛГБТ-люди в Польщі живуть краще, ніж у Росії, наприклад. Їх менше дискримінують. Можна нормально жити, робити щось корисне для того, щоб покращити життя ЛГБТ у політичному, правовому й ментальному аспектах. Але до країн, де ЛГБТ приймають і не стигматизують, полякам теж ще далеко.

У Польщі, так само, як і в Україні, ЛГБТ-люди не можуть узаконити стосунки, тобто офіційно зареєструвати шлюб. Живуть разом сім'єю, але, згідно з документами, як чужі люди. Звичайно ж, намагаються знайти вихід із ситуації: беруть спільне прізвище, наприклад.

«Це ми зараз намагаємося зробити з моєю партнеркою. Бася подала заяву на дозвіл змінити прізвище на моє. Цим хочемо показати собі й іншим, що є сім'єю. У РАЦСі нам відмовили. Подали апеляцію, чекаємо рішення».

ХРОНІКЕР

Представники ЛГБТ-спільноти зазначають, що в Україні досі відсутнє законодавство, що забороняло б дискримінацію на основі сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності, а багато чинних нормативно-правових актів дискримінують людей з нетрадиційною орієнтацією. Окрім законодавчої дискримінації, ЛГБТ-спільнота також постійно стикається із нерозумінням та негативним ставленням з боку українських громадян. «За останній час ми вимушені констатувати ріст злочинів на ґрунті гомофобії та трансфобії, скоєних в більш брутальний спосіб, ніж у попередні роки. Попри все це, нова українська влада, як і її попередниця, робить вигляд, що ЛГБТ взагалі не існує. Ми вважаємо, що держава повинна прилюдно визнати існування проблеми з дотриманням прав людини щодо ЛГБТ-людей та дати суспільству чіткий сигнал, що готова протидіяти дискримінації за ознаками сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності», – каже представник правозахисного ЛГБТ-центру Олександр Зінченков.

Польське право, на жаль, ніяк не полегшує нам життя. Це дуже сумно, бо ми, так само, як і решта негетеросексуальних людей, відчуваємося другосортними. Нас дискримінують через орієнтацію, тим самим позбавляючи права вирішувати, хто ми є. Найбільше болить те, що не маю вибору, не можу ухвалювати якісь рішення у житті, бо забороняє суспільство й політики».

Пані Цецилія співпрацює з ГО «Фабрика рівності», що, серед іншого, захищає права ЛГБТ-людей у Лодзі. Зустрічається з тими, хто потребує допомоги. Про сексуальну орієнтацію людини говорить ось що:

«Усі народжуються з сексуальністю. Вона виявляється в статі, гендерній ідентичності, сексуальній орієнтації, в ролях, які «роздає» суспільство. Згідно з найновішими дослідженнями психологів та інших вчених, сексуальність людини має дуже широкий спектр – від цілковитої гомосексуальності до повної гетеросексуальності. Я також приймаю визначення, що сексуальність змінна. Тобто може змінюватися протягом життя. Може, але не мусить».

«Людина, яка відкриває свою сексуальну орієнтацію, в будь-якій країні може сконтактувати з ЛГБТ-організаціями, де отримає підтримку та інформацію. Важливо не замикатися в собі й знайти сміливість поговорити з другом, батьками, вчителем тощо. Вважаю, що замикання в собі дуже шкодить. Люди бояться того, чого не знають. Дуже легко ображати тих, хто вийшли на Марш рівності, коли нічого про них не знаєш. Щоб уникнути образ, пояснити й порозумітися з гетеросексуалами, треба розповідати про себе й перестати боятися».

Звісно ж, у Луцьку теж є ЛГБТ-люди. Когось із них знаю особисто. З кимось познайомилася під час написання цієї публікації. Але ніхто з них не погодився, щоб наші розмови вийшли за межі кав'ярні чи кухні. Певно, це свідчить про те, що зробити «камінг аут» у маленькому місті, де всі один одного знають, досить важко.

На завершення лиш додам: людині властиве бажання змінити того, хто поруч, підлаштувати під себе. Краще те бажання використати взагалі. Якщо все ж такі змінювати, то робити це з любов'ю, а не через погрози й приниження.

ХРОНІКЕР

6 червня 2015 року у Києві відбувся марш рівності, який зібрав понад сотню учасників і тривав менше години. Однак проведеному акції намагалися перешкодити агресивно налаштовані молодики із націоналістичних організацій. До учасників ЛГБТ-спільноти застосували сльозогінний газ та димові шашки, потім в дію пішли кулаки. І хоча учасників акції охороняла величезна кількість столичної міліції, без травм не обійшлося. Сутички точилися між правоохоронцями і молодиками у масках. У результаті постраждало близько десятка міліціонерів, одного з яких у важкому стані госпіталізували. Зрештою близько 30 провокаторів затримали.

ХРОНІКЕР

Спільнота лесбіянок, геїв, бісексуалів та трансгендерів (ЛГБТ) щороку проводить марші рівності – акції на підтримку прав людини і громадянської рівноправності, незалежно від сексуальної орієнтації і гендерної ідентичності. Таким чином, активісти ЛГБТ-спільноти демонструють почуття власної гідності та намагаються затвердити в суспільстві толерантне ставлення до себе.

Гей-паради проходять більш ніж в 50 країнах світу на всіх континентах, включаючи такі традиційно релігійні і консервативні країни як Туреччина, Ліван, Китай, Індія, Венесуела, Колумбія тощо. В Україні вперше ходу рівності провели у 2013 році.

ПОНЕДІЛОК 29 ЧЕРВНЯ

UA: Перший	12.30
06.05, 00.25 Від першої особи	Ексклюзивне інтерв'ю Л.Плюща
06.35, 07.15, 08.00, 08.50 Спорт	12.50 Вікно в Америку
06.45 Вертикаль влади	16.00 Д/ф
07.20 Ера будівництва	16.35 Благодійний вечір Ніни Матвієнко «Ми єдині, і Україна у нас одна»
07.35, 00.05 На слуху	18.30 Перша шпальта
08.15 Гумористичний клуб «Золотий гусак»	19.00 Дорогі депутати
08.30 Телемагазин	20.00 Хто нас «розвів»? 21.00, 05.00 Новини
09.00, 05.45 Вічне	21.40 3 перших вуст
09.20, 13.35 Т/с «Таємниця старого мосту»	21.50 Подорожні
11.35 Утеодин з Майклом Щуром	23.00 День Янгولا
12.10, 19.35 Перша студія	01.20 Віра. Надія. Любов
	02.20 Європейські ігри. Церемонія закриття

ВІВТОРОК 30 ЧЕРВНЯ

UA: Перший	12.30
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 05.00 Новини	Дорогі депутати 13.20, 17.20 Перша студія
06.10, 07.10, 08.10 Спорт	13.45 Хто нас «розвів»? 16.10 Фольк-music
06.20, 06.50 АгроЕра	17.45 Ексклюзивне інтерв'ю Л.Плюща
06.25, 08.25 Від першої особи	18.05 Час-Ч
07.20 На слуху	18.15, 02.20 Новини. Світ
08.20 Новини звідусіль	19.00 Спорт. Європейські ігри. Післямова
08.40 Паспортний сервіс	19.30 Авторський проект. Вересень
09.00, 05.45 Вічне	20.00 Про головне
09.15 Казки Лірника Сашка	21.40 3 перших вуст
09.25 Мультифільм	21.50 Війна і мир
09.35 Хочу бути	23.00, 00.00, 01.00 Підсумки старого мосту»
10.00, 14.50 Т/с «Таємниця старого мосту»	23.15 Вертикаль влади
10.50 Подорожні	01.20 Д/ф
12.00 Уряд на зв'язку з громадянами	02.50 Т/с «Злочин із багатьма невідомими»

СЕРЕДА 1 ЛИПНЯ

UA: Перший	13.20, 18.05
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 05.00 Новини	Час-Ч 13.20, 20.00 Про головне
06.10, 07.10, 08.10 Спорт	15.45 Війна і мир
06.20, 06.50 АгроЕра	16.35 Луганськ. Полос відчуження
06.25, 08.25 Від першої особи	17.10 «Рейс: крах чорних селекціонерів»
07.20 Ера будівництва	18.15, 02.20 Новини. Світ
07.25, 23.35 На слуху	18.50 Т/с «Новели Молассана»
08.20 Новини звідусіль	21.40 3 перших вуст
08.40 Паспортний сервіс	21.50 Слідство. Інфо
08.45 Телемагазин	22.40 Мегалот
09.00, 05.45 Вічне	23.00, 00.00, 01.00 Підсумки
09.15 Казки Лірника Сашка	23.25 Тепло.ua
09.35 Хто в домі хазяїн?	01.20 Д/ф
10.00, 14.40 Т/с «Таємниця старого мосту»	02.50 Т/с «Злочин із багатьма невідомими»
10.55 Як ваше здоров'я?	04.00 Телевистава «Задля Натуся». 1 с.
12.35 Нотатки на глобусі	

ЧЕТВЕР 2 ЛИПНЯ

UA: Перший	12.00
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 05.00 Новини	Авторський проект. Вересень
06.10, 07.10, 08.10 Спорт	12.20 Слідство. Інфо
06.20, 06.50 АгроЕра	13.20, 18.05 Час-Ч
06.25, 08.25 Від першої особи	13.30, 20.00 Про головне
07.20 Тепло.ua	15.45, 01.20 Надвечір'я
07.30, 23.25 На слуху	16.40 Волинянин
08.20 Новини звідусіль	17.35 Український корт
08.40 Паспортний сервіс	18.15, 02.20 Новини. Світ
08.45 Телемагазин	18.50 Т/с «Новели Молассана»
09.00, 05.45 Вічне	21.40 3 перших вуст
09.15 Казки Лірника Сашка	21.50 «Схеми» з Наталією Седлецькою
09.25 Мультифільм	22.25 Д/ф
09.35 Як це?	23.00, 00.00, 01.00 Підсумки
10.00, 14.40 Т/с «Таємниця старого мосту»	02.50 Т/с «Злочин із багатьма невідомими»
10.50 Світло	03.55 Телевистава «Задля Натуся». 2 с.

П'ЯТНИЦЯ 3 ЛИПНЯ

UA: Перший	12.00
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 05.00 Новини	KIEV FASHION PARK
06.10, 07.10, 08.10 Спорт	12.25 «Схеми» з Наталією Седлецькою
06.20, 06.50 АгроЕра	13.20 Час-Ч
06.25 Агровектор	13.30, 20.00 Про головне
07.20 Ера будівництва	15.45 Театральні сезони
07.25, 23.25 На слуху	16.20 Світло
08.20 Новини звідусіль	16.50 Д/с «Сага старовинної пущі»
08.40 Паспортний сервіс	17.15 Спорт. Євроігри. Післямова
08.45 Телемагазин	18.15, 02.20 Новини. Світ
09.00, 05.45 Вічне	18.50 Т/с «Новели Молассана»
09.15 Казки Лірника Сашка	21.40 3 перших вуст
09.25 Мультифільм	21.50 Перша студія
09.35 Школа Мері Поппінс	23.00, 00.00, 01.00 Підсумки
10.00, 14.40 Т/с «Таємниця старого мосту»	00.25 Від першої особи
10.50, 04.00 Віра. Надія. Любов	01.20 Музичне турне
	02.50 Т/с «Злочин із багатьма невідомими»

СУБОТА 4 ЛИПНЯ

UA: Перший	15.20
06.00, 07.30 Підсумки	Х/Ф ДЛЯ ДІТЕЙ «ЖАХЛИВИЙ ГЕНРІ»
06.20 На слуху. Підсумки	16.55 Музичні салони ARTE
07.55 У просторі буття	18.00, 02.20 Х/Ф «ВЕЛЕТЕНЬ»
08.30 Гумористичний клуб «Золотий гусак»	19.40 Х/Ф «ВЕЧІР НА ІВАНА КУПАЛА»
09.00 Казки Лірника Сашка	21.00, 05.00 Новини
09.15 Мультифільм	21.40 Утеодин з Майклом Щуром
09.40 Нотатки на глобусі	22.15 Інша музика з Олексієм Коганом
10.00 Зроблено в Європі	22.40 Мегалот
10.30 Книга ua	23.00 День Янгولا
11.00 Д/с «Китай на кінчику язика»	00.05 Від першої особи. Підсумки
12.15 Етнографічні замальовки	01.20 Музичне турне
12.25, 13.55 Д/ф	03.45 Телевистава «Ой, не ходи, Грицю...»
13.00 Світло	05.30 Вікно в Америку

НЕДІЛЯ 5 ЛИПНЯ

UA: Перший	12.45
06.05 Світ православ'я	Х/Ф ДЛЯ ДІТЕЙ «ЖАХЛИВИЙ ГЕНРІ»
06.35 Крок до зірок	14.40 Фольк-music
07.30 Шеф-кухар країни	15.45, 02.20 Д/ф
08.10 Агровектор	16.20 KIEV FASHION PARK
08.25 Гумористичний клуб «Золотий гусак»	17.00 Театральні сезони
09.00 Казки Лірника Сашка	17.35 Т/с «Новели Молассана»
09.15 Мультифільм	21.00, 05.00 Новини
09.40 Тепло.ua	21.40 Перша шпальта
09.00 Як це?	22.15 Альтернативна музика
09.25 Хто в домі хазяїн?	23.00 День Янгولا
09.45 Школа Мері Поппінс	00.05 На слуху. Підсумки
10.00 Хочу бути	01.20 Музичне турне
10.40 Спогади	02.50 Х/Ф «НАТУРНИК»
11.15 Х/Ф «ВЕЧІР НА ІВАНА КУПАЛА»	04.05 Про головне
	05.30 Уряд на зв'язку з громадянами

1+1

1+1
06.00 Х/Ф «МІМІНО»
06.35 Х/Ф «МУЖИКИ!»
08.30 «ТСН-Тиждень»
10.00 Х/Ф «СПРАВЖНІЙ ГАРФІЛД»
11.25 Х/Ф «ГАРФІЛД 2»
13.00 Х/Ф «ЕЛВІН І БУРУНДУКИ - 3»
14.40 Х/Ф «ЛІГА ВИДАТНИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ»
16.45 Х/Ф «СКАРБИ НАЦІЇ»
19.30 «Телевізійна служба новин»
20.15 Х/Ф «СКАРБИ НАЦІЇ: КНИГА ТАЄМНИЦЬ»
22.30 Х/Ф «УЧЕНЬ ЧАКЛУНА»
00.50 Х/Ф «ТРИ БОГАТИРІ»
02.30 Х/Ф «МОЄ НОВЕ ЖИТТЯ»

1+1

1+1
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15 «ТСН»
06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1»
07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1
09.40 Х/Ф «СКАРБИ НАЦІЇ»
12.20 Х/Ф «СКАРБИ НАЦІЇ: КНИГА ТАЄМНИЦЬ»
14.45 «Не бреші мені»
15.45 «Сімейні мелодрами - 5»
17.15 Т/с «Чорна троянда»
20.15 Т/с «Свати - 3»
21.20, 22.15 Т/с «Скліфосовський 3»
23.35 Х/Ф «РОЗМОВА З ВІТРОМ»
02.45 Т/с «Терпкий смак кохання»
03.30 Х/Ф «ЛІГА ВИДАТНИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ»

1+1

1+1
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15 «Телевізійна служба новин»
06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1»
07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1
09.40, 11.00 «Чотири весілля»
12.20, 20.15 Т/с «Свати - 3»
13.25 «Ворожка»
14.05 «Сліпа»
14.45 «Не бреші мені»
15.45 «Сімейні мелодрами - 5»
17.15 Т/с «Чорна троянда»
21.20, 22.15 Т/с «Скліфосовський 3»
23.35 Х/Ф «УЧЕНЬ ЧАКЛУНА»
01.55 Т/с «Терпкий смак кохання»
02.40 Х/Ф «СПРАВЖНІЙ ГАРФІЛД»

1+1

1+1
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15 «ТСН»
06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1»
07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1
09.40, 11.00 «Чотири весілля»
12.20 Т/с «Свати - 3»
13.25 «Ворожка»
14.05 «Сліпа»
14.45 «Не бреші мені»
15.45 «Сімейні мелодрами - 5»
17.15 Т/с «Чорна троянда»
20.15 Т/с «Свати - 4»
21.20, 22.15 Т/с «Скліфосовський 3»
23.35, 03.05 Х/Ф «ВОЛЛ-СТРІТ. ГРОШІ НЕ СПЛЯТЬ»
02.15 Т/с «Терпкий смак кохання»

1+1

1+1
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 03.05 «ТСН»
06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10 «Сніданок з 1+1»
07.35, 08.35 «Маша і ведмідь» 1
09.40, 11.00 «Чотири весілля»
12.20 Т/с «Свати - 4»
13.25 «Ворожка»
14.05 «Сліпа»
14.45 «Не бреші мені»
15.45 «Сімейні мелодрами - 5»
17.15 Т/с «Чорна троянда»
20.20 «Мультибарбара 2015»
21.00 «Вечірній Київ»
23.10 «Світське життя»
00.10, 03.30 Х/Ф «МІСЦЕ ПІД СОСНАМИ»
05.40 «Шість кадрів»

1+1

1+1
06.20, 20.15 «Українські сенсації»
07.10, 19.30 «Телевізійна служба новин»
08.00, 08.35 М/с «Пригоди ведмедиків Гаммі»
09.00 «Світське життя»
10.00, 01.15 Х/Ф «САЛЯМІ»
13.40 «Сказочная Русь»
14.15 «Вечірній Київ»
16.10, 21.15 «Вечірній квартал»
18.30 «Розмішши коміка»
23.10 Х/Ф «НІЧ У МУЗЕЇ»
04.20 «Шість кадрів»
05.20 Мультифільм
05.45 «Неділя з Кварталом - 2»

1+1

1+1
06.30 М/ф «Долина папороті -2»
08.00, 08.35 М/с «Пригоди ведмедиків Гаммі»
09.00 «Пото-забава»
09.40 М/ф «Ескімоска-2: Пригоди в Арктиці»
09.45 «Маша і ведмідь» 1
10.15 «Телевізійна служба новин»
11.00, 12.15 «Світ навісворіт: Латинська Америка»
13.05 «Інспектор Фреймут»
14.45 «Територія обману»
15.45 «Поверніть мені красу»
16.50, 18.10 «Чотири весілля 4»
19.30, 05.10 «ТСН-Тиждень»
21.00 Х/ф «Другий шанс»
00.45 Х/ф «Тіло Дженніфер»
02.30 Х/ф «Ніч у музеї»
04.10 «Неділя з Кварталом - 2»
04.55 Телемагазин

ІНТЕР

ІНТЕР
07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.20 Х/Ф «ПОГАНА СУСІДКА»
11.20, 12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
12.00, 14.00, 16.00, 17.40 «Новини»
12.40 «Судові справи»
13.50, 14.20 «Сімейний суд»
15.20, 16.15 «Чекай на мене»
18.00, 19.00 «Стосується кожного»
20.00, 03.55 «Подорожці»
21.00, 04.45 Т/с «Доярка з Хацапетівки 2»
23.50 Т/с «Перше кохання»
01.25 Т/с «Зцілення любов'ю»
03.35 Д/с «Легенди бандитської Одеси»

ІНТЕР

ІНТЕР
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40 Новини
07.15, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.20 Т/с «Здрастуй, мамочко!»
11.10 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
12.30 «Судові справи»
13.40, 14.20 «Сімейний суд»
15.35, 16.15 Т/с «Завжди говори «Завжди» 7»
18.00, 19.00 «Стосується кожного»
20.00, 04.00 «Подорожці»
21.00, 04.50 Т/с «Доярка з Хацапетівки 2»
23.45 Т/с «Перше кохання»
01.30 Т/с «Зцілення любов'ю»
03.35 Д/с «Легенди бандитської Одеси»

ІНТЕР

ІНТЕР
05.30 «Доярка з Хацапетівки 2»
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40 Новини
07.15, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.20 Т/с «Здрастуй, мамочко!»
11.10 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
12.30 «Судові справи»
13.40, 14.20 «Сімейний суд»
15.35, 16.15 Т/с «Завжди говори «Завжди» 7»
18.00, 19.00 «Стосується кожного»
20.00, 03.55 «Подорожці»
21.00, 04.45 Т/с «Доярка з Хацапетівки 2»
23.45 Т/с «Перше кохання»
01.35 Т/с «Зцілення любов'ю»

ІНТЕР

ІНТЕР
05.30 «Доярка з Хацапетівки 2»
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40 Новини
07.15, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.20 Т/с «Здрастуй, мамочко!»
11.10 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
12.30 «Судові справи»
13.40, 14.20 «Сімейний суд»
15.35, 16.15 Т/с «Завжди говори «Завжди» 8»
18.00, 19.00 «Стосується кожного»
20.00, 03.55 «Подорожці»
21.00, 04.45 Т/с «Доярка з Хацапетівки 2»
23.50 Т/с «Перше кохання»
01.35 Т/с «Зцілення любов'ю»

ІНТЕР

ІНТЕР
05.30 Т/с «Доярка з Хацапетівки 2»
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.40 Новини
07.15, 07.35, 08.10, 08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.20 Т/с «Здрастуй, мамочко!»
11.10 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
12.30 «Судові справи»
13.40, 14.20 «Сімейний суд»
15.35, 16.15 Т/с «Завжди говори «Завжди» 8»
18.00 «Стосується кожного»
20.00 «Подорожці»
21.00 «Чорне дзеркало»
23.30 Т/с «Генеральська невістка»
03.00 «ІнтерФільмФест»

ІНТЕР

ІНТЕР
05.20, 20.00, 02.20 «Подорожці»
06.10 Х/Ф «ТОЙ САМИЙ МЮНХГАУЗЕН»
08.40 «Школа лікаря Комаровського»
09.30 Х/Ф «ГАРАЖ»
11.30 Т/с «Генеральська невістка»
15.15 Х/Ф «ЧОЛОВІК НА ГОДИНУ»
18.30, 20.30 Т/с «Все повернеться»
23.05 Т/с «Здрастуй, мамочко!»
02.50 «ІнтерФільмФест»
05.15 Д/ф

ІНТЕР

ІНТЕР
05.55 «Подорожці»
06.25 Х/Ф «ГАРАЖ»
08.10 «Удачний проект»
09.00 «Готуємо разом»
10.00 «Орел і Решка. Ювілейний сезон»
11.00 «Орел і Решка. Незвідана Європа»
11.55 Т/с «Все повернеться»
15.55 Х/Ф «ТАРИФ «ЩАСЛИВА РОДИНА»
17.35, 21.30, 03.40 Т/с «Гордітв вузоз»
20.00, 02.20 «Подорожці тижня»
23.05 Т/с «Здрастуй, мамочко!»

ICTV

ICTV
06.10, 19.25 Надзвичайні новини
06.55 Факти тижня
08.45, 12.45, 15.45 Факти
09.15 Х/Ф «МИСЛИВЦІ ЗА ПРИВИДАМИ»
11.25, 13.10 Х/Ф «МИСЛИВЦІ ЗА ПРИВИДАМИ-2»
13.45, 16.20 Х/Ф «ЗОЛОТО ДУРНИВ»
16.30 Х/Ф «САХАРА»
18.45, 21.05 Факти. Вечір
20.20 Дістало!
21.30 Свобода слова
00.20 Х/Ф «ІНСТРУКЦІЇ НЕ ДОДАЮТЬСЯ»
02.25 Т/с «Неправдива гра»

ICTV

ICTV
06.00, 08.45, 12.45, 15.45 Факти
06.30 Ранок у великому місті
09.15, 19.25 Над

ВРАЖЕННЯ

У ЛУЦЬКУ ДЖАЗУВАВ ОРКЕСТР

Олександр КОТИС

Своєрідною реставрацією давнього джазового напрямку – свінгу – завершився XII міжнародний музичний фестиваль «Стравінський і Україна». Фінальний концерт відбувся у Палаці культури міста Луцька. Джазові стандарти в обробці виконував Симфонічний оркестр імені Кароля Намисловського із Замостя.

Звучали твори іменитих композиторів, які своєю музикою стали символами тієї музичної епохи, яка вплинула на цілий потік різних стилів після Другої світової війни. У луцькому залі звучали твори Дюка Еллінгтона, Глена Міллера, Бені Гудмена, Каунта Бейсі.

Оркестрова обробка творів не залишила байдужою місцеву публіку. Так, під час виконання

А, ВЛАСНЕ, СВІНГУВАВ!

відомого еллінгтонівського «Каравану» в залі чулося помітне пожвавлення, яке потім переросло у гучні оплески. Упродовж історії композиція зазнала сотень і сотень варіацій, а екстравагантні Mills Brothers свого часу заспівали її навіть акапельно. Композицію використовували в одній із серій «Ну, погоди!» і навіть у комп'ютерній грі Мафіа.

Диригент оркестру Тадеуш Віхерек у перервах між композиціями, анонсує наступні, постійно вживав слово «свінг, свінг, свінг», співзвучне з джа-

зовим стандартом 1936 року «Sing, sing, sing», яку найбільше прославив Бені Гудмен. Її і заграли польські музиканти під кінець концерту. Цю композицію виконують під запальний барабанний ритм. Історично в оркестрі Гудмена на барабанах сидів Джин Крупа. Саме це виконання вважається однією з найяскравіших сторінок біографії музиканта. Симфонічний оркестр своєю грою зумів передати ту музичну історію луцьким слухачам. Більш ніж чудове завершення фестивалю.

Як розповіла заступник голови правління Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» Ірина Констанкевич, цьогоріч Фонд підтримав фестиваль, а також збирається це робити і в майбутньому.

«Враховуючи дружбу між містами і співпрацю, вирішили, що будемо підтримувати цей концерт. Були виділені пристойні кошти – близько 50 тисяч гривень. На наступний рік ця традиція буде продовжена», – зазначила Ірина Мирославівна.

Підтримало фестиваль і Генеральне консульство Республіки Польща в Луцьку. Нагадаємо, фестиваль розпочався наприкінці травня і тривав майже місяць. У різних концертних залах Луцька й Устилуга звучала музика, пов'язана із творчістю Ігоря Стравінського та інших видатних композиторів.

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«СВІТ ЮРСЬКОГО ПЕРІОДУ» (США, Китай, 2015) Режисер: Колін Треворроу

150-мільйонний бюджет фільму передбачав яскраве видовище на екрані, не обіцяючи, окрім того, більше нічого кіношно суттєвого. Втім, то були тільки припущення, бо «на виході» глядачам дістався досить добротний зразок «людяного» кіно, яке хоч і не назвеш гуманістичним, проте таким, яке апелює до доброти людської, – однозначно. Так от, новий парк атракціонів – «Світ Юрського періоду» – населений багатим розмаїттям вимерлих доісторичних тварин, запрошує в гості тисячі людей з усіх куточків світу. Все під контролем, доки деякі новаторські експерименти місцевих фахівців не заживають своїм інстинктивно-хижацьким життям. Гайда в кіно-театр, поки фільм ще можна переглянути – декілька годин в колі сімейному лишать від фільму виключно позитивні враження. Мабуть. Спробуйте!

«ТУР ДЕ ШАНС» (Франція, 2013) Режисер: Лоран Тюель

Ай, насправду шикарний фільм без амбіцій, пафосу і зайвого «нежиттєвого» мотлоху... :) Історія звичайного француза, в якого «раптово» почав руйнуватися шлюб, пішла на дно кар'єра і взагалі – все повільно почало летіти шкереберть. Рішення взяти участь в якості любителя у культовій велогонці «Тур де Франс» цікаве не так перемогою в турнірі, як перемогою над внутрішніми непевнотами та пунктиками. Прекрасний зразок мотиваційного кінематографа, зробленого зі смаком і душею. Рекомендую всім!

«БІЛИЙ БОГ» (Угорщина, Німеччина, Швеція, 2014) Режисер: Корнел Мундруцо

Неймовірно красивий, величний і тим атмосферний Будапешт. Дитина, яка мчить на велосипеді безлюдними чомусь вулицями столиці Угорщини, і... зграя агресивно налаштованих безпритульних псів, які тримають місто в ситуаційному терорі. Хто зупинить цей хаос?.. А все починалося з Хагена, пса, якому не знайшлося місця в одній напівсім'ї, і який опинився на вулиці: голодне існування, втечі від санітарної інспекції, руки нового власника, який робить з нього бійцівську собаку, і притулок... Є низка претензій до загального полотна оповіді і деяких сюжетних ліній, проте все це нівелюється ідеєю Мундруцо та полчищами неконтрольованих псів. Це заслуговує на увагу. Як мінімум. Пробуйте.

«МОЯ ПАНІ» (Австралія, 2013) Режисер: Стівен Ленс

Ексцентрична історія стосунків юнака зі старшою жінкою, котра має схильність до садомазо, стос особистих проблем зі скелетами минулого в шафі і намагається хоча б у чомусь знайти розраду. Головний герой, який тільки нещодавно знайшов тіло свого батька в петлі під стелею і який звинувачує у цьому матір, неспроможний пережити трагедію, а тому шукає виходу в крайнощах. У любові. У відкритті нових горизонтів людського. В експериментах із боєм і його трансцендентних міграціях зі сфери ментальної до фізичної. Фільм, який претендує на класичний зразок антимасового кіно, виглядає досить конформістсько. І попри те, що не виконує жодних морально-імперативних функцій, викликає до себе неабиякий інтерес. Можна. З обережністю... :)

КУДИ ПІТИ

ВОЛИНЯН КЛИЧУТЬ У ФАЙНЕ МІСТО

Фестивальне літо 2015-го втретє сколихне міжнародний фестиваль «Файне Місто». 3-5 липня він збере поціновувачів рок-музики поблизу аеропорту «Тернопіль».

Як зазначають організатори, дійство готове вражати своїми масштабами та відмінним поєднанням якісної музики і фестивального емоційного заряду. Вартість триденного квитка на фестиваль складає 460 гривень.

«Три дні драйву, 60 гуртів, 9 іноземних команд, чотири сцени, 60 км² простору для розваг. Фестиваль «Файне Місто» – це територія вільних людей, де кожен зможе, залишивши буденні проблеми, відчувати енергію свободи і шалений драйв життя», – наголошують в оргкомітеті.

Варто наголосити, це єдиний фестиваль, який встиг домовитися з гуртом «Скрябін» про виступ у фестивальному сезоні 2015 року. З дозволу рідних музиканти гурту та друзі Андрія вирішили зібратися на «Файному Місті» для того, щоб відіграти концерт пам'яті Андрія Кузьменка.

«Ми вважаємо, що його пісні й надалі мають звучати на великих концертних майданчиках і дарувати тільки позитивні та чесні емоції. Це буде виступ-шана великій Людині, яка змінювала своїми піснями свідомість мільйонів, дарувала їм любов, сміх і просту людську дружбу», – розповідає один із організаторів фестивалю Володимир Паска.

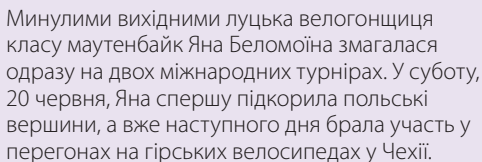
Отож, на головній сцені фестивалю своє 10-річчя відсвяткують хлопці з гурту «Бумбокс», а білоруси «Brutto» представлять революційну програму. Також на фестивальных сценах виступлять такі відомі гурти, як «Елізіум», «The Hardkiss», «O.Torvald», «Табула Раса», «Фіолет», «Тінь Сонця», «Тостер», «Роллікс», «Jinjer», «Один в каное», «Vivienne Mort», «Zapaska», «Marija Cheba», «Галочка», «Карна», «Skinhate», «Los Colorados», «Анна», «Серцевий Напад», «Dakooka», «Фліт», «Epolets» тощо.

Значно розшириться і географія учасників фестивалю. Крім українських виконавців, будуть представлені гурти з Австралії, Франції, Швеції, Австрії, Польщі, Грузії, Росії та Білорусі.

Уперше серед багатьох українських фестивалів на «Файне Місто» завітають офіційні триб'ют-групи, які отримали ексклюзивне право виконувати кавери легенд світового року – таких, як «AC/DC», «Rammstein», «Metallica», «Scorpions», «Iron Maiden», «Sum 41».

На території «Файного Міста» працюватиме наметове містечко, забезпечене питною водою і дровами, яке цілодобово буде під належною охороною. Окрім цього, на відвідувачів фестивалю чекає вело- та автопарковка, прокат велосипедів, мистецькі студії просто неба, боді-арт і тату-салони та чимало інших розваг.

Назар ТРИКУШ

Трасу поблизу польського містечка Зелена Гура завдовжки 26,5 кілометра волинянка подолала за 1 годину 39 хвилин 17 секунд. Цей час забезпечив їй срібну нагороду. А першою фінішувала найтитолованіша польська велогонщиця Майя Влощовська (1:37:48). Зазначимо, Влощовська на Олімпіаді-2008 в Пекіні завоювала «срібло», а на перших Європейських Олімпійських іграх-2015 в Азербайджані вона виграла «бронзу», пропустивши вперед двох швейцарок. Нагадаємо, Яна Беломоїна в Баку фінішувала сьомаю.

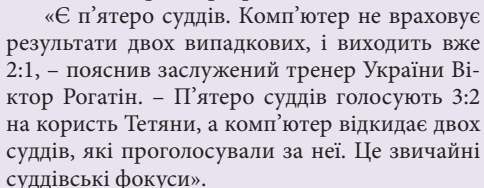
На Кубку Чехії наступного дня лучанка прийшла до фінішу третьою (1:33:18). На п'єдесталі їй компанію склали дві чеські спортсменки. «Золото» здобула Карла Степанова (1:31:00), а «срібло» – Ітка Скарніцлова (1:31:55). Лучанка від лідера перегонів відстала на 2 хвилини 18 секунд.

«Два дні цікавих і напружених змагань змушують бути постійно в тонусі. Були деякі проблеми, особливо в Чехії. Та сезон зараз у самому розпалі. Тепер на мене чекає серйозніше випробування в Доломітових Альпах», – розповідає Яна.

Зазначимо, у світовому рейтингу UCI Яна Беломоїна опустилася з 10-ї на 14-у сходинку, а у списку Кубка світу спортсменка залишилася на 22-й позиції.

У національній збірній боксерок України у ваговій категорії 51 кг беззаперечним лідером є ковельчанка Тетяна Коб. Вона і захищала честь країни на перших Олімпійських Європейських іграх в Баку.

Коб зазнала поразки вже в першому поєдинку на стадії 1/8 фіналу. Волинська борецька боролася з незручною для себе турецькою спортсменкою Еліф Сокун. По завершенню бою рахунок був рівним, а переможця визначили лише за допомогою комп'ютерної програми.

Невдалий результат Коб на Європаді є не лише наслідком заплутаного суддівства, а й неповноцінної підготовки до стартів.

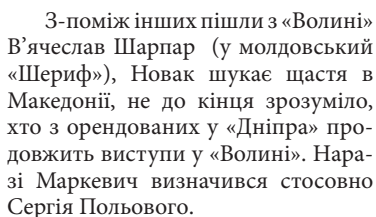
«Тетяна нормально виступала, боксувала добре, як могла. Та потрібно зважати на те, що підготовка боксерів і борців є надзвичайно складною і дорогою, тому Україна в єдиноборствах не має значних успіхів. Судить самі: трічі на день у спортсмена є виснажливі й енергозатратні тренування – він втрачає вагу, а на одних макаронах і картоплі не відновиться. У нас немає вітамінізації цілий рік. Я неодноразово піднімав це питання ще після Олімпіади в Лондоні і цього року знову. Нам не достатньо місяця фармакології, потрібно хоча б піврічний курс перед змаганнями», – розповів Рогатін.

Павло ФІЛОНЮК

Картинка футбольного сезону в Україні потрохи прояснюється. Чемпіонат розпочнеться 18 липня. Він відбудеться за старим принципом: 14 команд – двоколовий турнір. На заміну «Іллічівцю» в найсильнішу лігу зайшла «Олександрія», а донецький «Металург» об'єднався із дніпродзержинською «Сталлю».

Усім командам видано атестати на право участі в чемпіонаті, а проблемні клуби, серед яких і «Волинь», підписали з ФФУ меморандуми, в яких пообіцяли до кінця року сплатити борги колишнім і нинішнім футболістам.

Власне, саме борги не дозволяють наразі хрестоносцям певно-цінно готуватися до нового сезону. Втрат у команди багато. Але разом із «плановими», наприклад, Бікфалві, багато гравців вирішили шукати нові команди за кордоном внаслідок фінансових проблем, деякі взагалі не прибули в табір команди після відпустки. Шкода, бо тих-таки Матей і Бабатунде клуб міг продати, а вони тепер можуть піти з Луцька вільними агентами...

А визначатися і обкатувати склад, який стартуватиме в УПЛ, треба вже, бо 14 липня лучани заявлятимуться на новий чемпіонат.

Найімовірніше, «Волинь» цього сезону нарешті розпочне грати багато разів обіцяною молоддю...

Менше з тим, уже з перших турів команди Віталія Кварцяного треба буде вмикатися на повну коутушку. Стартує «Волинь» на виїзді у Полтаві проти учасника цьогоріч-

ної Ліги Європи «Ворскли» Василя Сачка. А перший домашній поєдинок граємо орієнтовно 25 липня проти «Шахтаря»!

Наразі планів про підготовку до сезону в команді не оприлюднюють, як і того, які спаринги зіграє «Волинь» напередодні старту чемпіонату. Невідомо й те, чи поїде команда на закордонний збір. Один з імовірних суперників у спарингах в Україні – тернопільська «Нива».

Назар ТРИКУШ

У столиці Латвії Ризі відбувся Чемпіонат Європи з пауерліфтингу під егідою WPC. Лучанин Роман Пелих здобув золоту нагороду турніру в дисципліні жим штанги лежачи у своїй ваговій категорії 75 кг.

Для континентального «золота» спортсмену потрібно було підняти 235 кг. Та Роман мріяв поставити новий рекорд Європи, адже він добре підготувався і відчував, що вага 250 кг для нього є цілком підйомною.

– Хотів побити рекорд Європи, але поїхав сам. Не було навіть кому штанги подати. Асистенти два рази

мені подавали трішки невдало, і я втратив дуже багато сили. Потім підійшли хлопці-українці мені допомагати, але я був вже змушений змагатися просто за перше місце. Про ніякий рекорд вже не йшла мова, – пояснює спортсмен.

Роман зізнається, що йому важко займатися без тренера, адже в Луцьку немає достатньо кваліфікованих спеціалістів. Лише єдиний заслужений тренер України в області Олег Хомяк може дати йому цінну пораду. А так доводиться їздити в Київ чи Дніпропетровськ до метрів цього спорту.

Пелих вже сам довгий час виступає у якості тренера. Він вже встиг навіть виховати шістьох майстрів спорту. Та Роман зізнається, що

Назар ТРИКУШ

Збірна Волині взяла участь у Міжнародних змаганнях з туризму серед школярів та молоді, що відбувся біля литовського міста Канаус.

«Ми тримаємо дружні стосунки з литовськими спортсменами, тому з радістю відгукнулися на їхнє запрошення. Збірна команда нашої області з пішохідного туризму готувалася до литовських стартів на базі «Юний турист» в Гаразджі. Географія Волині бідна на гори чи височини, тому вибрати не доводиться. В Гаразджі і Воронівеі

є хоча б якийсь рельєф. У Литві проводили змагання на штучних об'єктах, бо рельєф Литви чимось схожий з волинським», – сказав інструктор з туризму Олександр Оришко.

У триденну програму турніру увійшло багато цікавих та складних завдань. В особистому заліку з техніки туризму волинянин Дмитро Тимошук здобув третє місце. У подоланні туристичної дистанції «смути перешкод» збірна команда волинського краю теж показала третій результат. А на туристично-пішохідному ралі волиняни фінішували другими. Та на водній і велосипедній ділянках наша збірна не мала рівних. У загально-

му заліку волинська збірна здобула бронзові нагороди.

Крім основної програми, на учасників чекало ще й захоплююче нічне орієнтування. У цій дисципліні серед юніорів Дмитро Тимошук виборов третє місце, а серед дорослих перемогу здобув лучанин Олександр Оришко.

«Дітям подобається туризм. Тут можна себе проявити у всьому. Є походи, спортивне орієнтування, скелелазіння. Туризм – це спортивний відпочинок», – розповів Оришко.

A wide-angle photograph of the bridge deck and its approach. The bridge features blue metal railings and a concrete parapet. Overhead power lines for the tram system run along the length of the bridge. The approach roads are paved and bordered by lush green trees and vegetation. A yellow tram and a dark car are visible in the distance on the approach road.

так, що дорога виходила прямісінько біля самої синагоги. Проте в ході війни та перепланування місцевості, коли зводили новий залізобетонний радянський міст, його трохи посунули правіше – в напрямку кірхи. Якщо уважно придивитися в районі вигину нинішньої Гнідавської, то можна побачити, де був старий міст. На фото – уже радянський міст із тролейбусом та костелом святих Петра і Павла на фоні.

Хроніки ЛЮБАРТА

Реєстраційне свідоцтво
В/Л №365-99ПР від 26 квітня 2010 р.
Засновник – ТзОВ «Редакція газети
«Хроніки Любарта»

Редактор Андрій Лучик
Адреса редакції: м. Луцьк,
просп. Воли 1Б, 2-й пов., оф. 2-16
Тел./факс: 788-005

Електронна адреса: **hroniky@gmail.com**
Відповідальність за зміст публікацій та
достовірність фактів несе автор.
Редакція залишає за собою право
літературного редагування матеріалів. Газета
є виданням вільних журналістів, деякі
автори працюють під псевдонімами.
Виходить один раз на тиждень.
Обсяг – 4 друк. арк.

ПРАТ «Волинська обласна друкарня»
43025 Волинська обл., м. Луцьк, пр-т Воли, 27
Наклад 10 000 прим. Замовлення: 2266.

З приводу розміщення реклами звертається:
(095) 712 25 98
hroniky.reklama@gmail.com

*Під час підготовки номера використовувалися інформаційні
повідомлення та фотографії з сайтів:
pravda.lutsk.ua, vip.volyn.ua, simya.com.ua, volynnews.
com, volynpost.com, uk.wikipedia.org, hromadske.volyn.ua*

www.facebook.com/hroniky.lubarta

ЧИТАЙТЕ «ХРОНІКИ ЛЮБАРТА» У FACEBOOK

Вовчик СІРИЙ

www.facebook.com/VovkPanibrat

У літку 1944 року механізатора Петю призвали до армії, а матроса Мішу комісували за станом здоров'я. Петя до фронту не дійшов і через місяць вернувся додому – один з небагатьох вдалих вильотів помираючого люфтваффе позбавив Петю правої ноги, фронтової слави, ленд-лізівської тушонки та більшості приятелів по вагону. Петя повернувся до рідного колгоспу на дерев'яній нозі, обійняв жону Ганю та сина Васю і продовжив направляти туберкульозного тракторця та мріяти про дужі комбайни та аграрну авіацію.

З плином часу Петро Анатолійович став знаним раціоналізатором, дослужився до трудового червоного прапора та створив гурток авіамоделювання. Син Вася на гурток не ходив, а до наук не мав жодного хисту. Його дитячу уяву хвилювали головою Майн Рід, Жуль Верн та Аркадій Гайдар. У третьому класі Васько прочитав всю сільську бібліотеку, в п'ятому – втік з уроків та три години брів полями до райцентру на виступ Петра Панча, в сьомому – вів усю шкільну стінгазету, а в десятому опублікував оповідання в столичному часописі і поїхав до Києва вчитися на письменника.

Матрос Міша в'їхав до Харкова через день після відбуття механізатора Петі на фронт. Міша безперервно курив міцний самосад, лаявся по матері та надсадно кашляв. Кашель послужив йому путівкою на берег і розпочався після десятихвилинного запливу чорною шклянню гладдю Баренцового моря. Морський мисливець безталанного матроса програв дуель німецькій субмарині і навіки вгроз у промерзле океанське дно. Міша вижив, і через тиждень потрапив в комісію. Сивий

ПИСЬМЕННИК ВАСЯ ТА ПРОФЕСОР КОЛЯ

та втомлений доктор Мендель приклав чарівну трубку до грудей Міші і довго вслухався в різноголосий оркестр хрипів. Доктор заходив з різних сторін, схилив голову, ловив найменші рухи повітря і чимось нагадував зажуреного літнього кота, що зачух мишу в хазяйській цукорниці. Доктор дав Міші вічну відставку, пораду їхати в теплі краї та рецепт на чудодійну мікстуру. Рецепт пішов на самокрутку, а Міша за три місяці виринув у рибальській артілі на Херсонщині. За рік Міша одружився з вдовою Ліною та родив професора Колю, а доктора Менделя заарештували та розстріляли за шпionаж на користь Румунії. Міша любив жону та сина, але в день полум'ячки завше пропивав десятку за упокій побратимів по екіпажу, вбирав тільняшку, виймав із заначки прихованого трофейного кортика та йшов приїмати парад Північного флоту. Себе Міша вважав адміралом. Тарелі правили йому за есмінці, полумиски – за крейсери, а баняки – за лінкори. Міша віддавав накази на конвоювання, висилав тральщики для відлову мін та десантував штрафників на Кандалакшу. За якісь три години Міша стихав, охоплював голову руками і починав плакати – зникали з горизонту пузаті транспортники типу ліберті, відлітали в темін прудкі бронекатери, гірокомпаси втрачали меридіан і залишались тільки крижана чорна вода та тіла товаришів, котрі помалу провалювались в гіблій бездонний кришталь. Тоді до кухні входила Ліна, обіймала горопашного адмірала за плечі, гладила по передчасно сивій чуприні і вела

спати. А майбутній професор Коля заснути не міг і весь наступний день мав великими битвами та знаними полководцями. Певно, тому і став істориком.

Вася і Коля жили в одному місті. Вася був веселий, опастий та вусятий. Писав виробничі романи та оптимістичні агропоеми, виступав із промовами про дружбу народів та цінність доброї книжки, засуджував Стуса та хвалив Мірошніченка, збирав значки та народні легенди. Коля був кошавий, високий та похмурий. Їздив на розкопки поміщицьких садів, писав розвідки з життя знаних гайдамаків та одружився з власною студенткою, котра добре друкувала на машинці. Вася з Колею познайомилися на полюванні – письменник любив ходити на зайця, а професору смакували качки. Дружба їхня тривала десятиліттями – приятелі разом возили сім'ю до Ялти та ходили в театр на «Загибель ескадри». А в 198... році професор таки став професором, і рідний інститут організував йому вшанування в ліпшому міському ресторані.

На вулиці буяли вісімдесяті. В Афгані масово розквітали червоні тюльпани, Модерн Токінг та Арабеск рвали світові музичні чарти, Майк Тайсон насолоджувався славою непереможного чемпіона, а в найкращій на світі країні лютували сухий закон та го-спрозрахунок.

Після третього тосту за наукові здобутки та посередині чергової промови про конструктивні особливості гайдамацьких келепів, письменник неквапом піднявся з-за столу і покинув

залу. Якусь хвилю постояв посеред вестибюлю, помилувався мозаїчними космонавтами, а далі прошмигнув за гардеробну стійку та запхав дві вкрадені в залі пляшки столичної в кишені професорського пальта.

Гардеробницю Юхимівну письменник Вася знайшов біля входу. Юхимівна пила чай із залізничного горнятка, гризла сухе віясне печиво та гортала журнал «Перець».

– А в нас тут злодій завівся, – бурчав повідомив письменник Вася.

– Який ще злодій? – не второпала Юхимівна.

– А йдіть-но сюди, жіночко. От бачите, той старший пан. Я бачив, як він до свого пальта дві пляшки горілки сховав. У вас же не можна виносити?

Юхимівна вийняла обидві пляшки, почервоніла од злості і, забігши до залу, підійняла рейвас:

– Ти! Не, не ти. Ти, скурвий сину. З бороною і в окулярах. Ти що ж, злодюго, собі надумав – ресторан обікрасти?

– Пані... – нещасний професор од несподіванки почав плутати мови і епохи. – Ясновельможна пані, як бога кохам, за що?

– Злодюга! – Юхимівна кричала на все горло і розмахувала паскудною пляшкою, наче Кантарія прапором. – Люди, тримайте злодія. Костюма вбрав, а чесних людей дурить!

– Даруйте, то не я. Я не такий. Я – професор.

– Гімн ти, а не професор! Я таких професорів по десять на день в міліцію здаю! Люди, ловіть паскудника!

Ще десять нескінченних хвилин бідолашний професор Коля петляв

поміж столами, втікаючи від навіженої гардеробниці. Поважні науковці посміхалися у вуса, письменники заготовували нового сюжета, а літня методистка з будинку піонерів тихо втирала сльози і жаліла вченого п'яничку.

Врешті-решт письменник Вася піймав Юхимівну в свої залізні обійми та пояснив присутній публіці, що то був такий жарт.

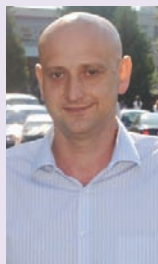
З того часу професор з письменником не розмовляли. А минулого року професор помер.

Письменник Вася живе досі, регулярно видає книжки та пише статті в патріотичну пресу. А щосуботи бере пакет хлібних крихт і йде на озеро годувати лебедів. І завше зустрічає Юхимівну.

– То що, Юхимівно, буде в нас найліпша на світі наука? – запитує письменник.

– Буде, синку, – відповідає Юхимівна. – Звісно, буде. Як тільки професори перестануть приятелювати з дурними писателями та красти горілку...

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 26 ЧЕРВНЯ – 2 ЛИПНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Євгеній ТКАЧУК (7 квітня 1970 р.)

Депутат Луцької міськради

Зорі радять вам оновити гардероб напередодні великих свят. Ваші показові добрі діла аж надто показові. Це вас не красить. Будьте більш стримані під час масових збіговиськ. Адже, як відомо, слово не горобець – вилетить і жодна посмішка не відновить репутацію.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Тарас БОЖДАРНИК (25 квітня 1978 р.)

Декан ЛНТУ

Черпайте мудрість від древніх, купіть томик афоризмів і ставтеся до реалій по-філософськи. Зорі радять бути готовим до змін. Не бійтеся експериментів. Все, що не робиться, усе до кращого.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)

Роман МИКИТЮК (15 червня 1970 р.)

Депутат Волинської обласної ради

Ваше оточення не вміє тримати таємниці. Поспішність у діях не завжди дає результат. Ваше минуле не відпускати вас. А тому обов'язково знайдеться той, хто завжди буде готовий нагадати вам про нього. Надто не захоплюйтесь читом із соцмереж. Сходіть до церкви. Або пообіймайтеся з деревами.

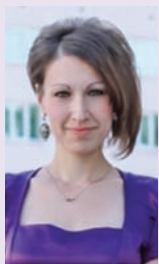

РАК (22.06 – 23.07)

Олександр СВИРИДА (8 липня 1967 р.)

Депутат Волинської обласної ради

Ваша активність може вилізти боком. Десять разів зважте усі «за» і «проти». Втім, якщо зважилися ризикнути, йдіть до кінця. Але будьте готові взяти на себе удар. Адже люди, від яких залежить прийняття рішення, можуть вас підставити.

ЛЕВ (24.07 – 23.08)

Світлана ГОЛОВАЧУК (4 серпня 1982 р.)

Прес-секретар Волинської ОДА

Неспокійні будні триватимуть. Про тишу навіть не мрійте. Ще трішки – і вранці вас по-справжньому будитиме не кава у чиновницьких кабінетах, а звуки з мегафонів. Зберігайте спокій і будьте розважливі, адже невідомо за яких обставин вам знадобляться старі знайомства. Ваш справжній, викарбуваний обставинами, характер оцінить лише дуже близьке оточення. Для решти тримайте по-смішці і будьте максимально ввічливі.

ДІВА (24.08 – 23.09)

Валентин ВІТЕР (4 вересня 1973 р.)

Голова Волинської ради

Далека мандрівка на південь нагадає про себе. Ймовірно, ви згадаєте навіть те, що воліли би забути. А те, що забули, доведеться згадати. Ймовірні проблеми з технікою, не найкращий час для купівлі авто, якими б привабливими не були умови. Візьміть із собою на роботу часник. Уникайте масових зборів.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Володимир БОНДАР (16 жовтня 1968 р.)

Депутат Волинської обласної ради

Часи змінюються, а ви практикуєте все ті ж старі прийоми. Варто вивчити нову мелодію. Старий пісенник вже затерся до дірок і втратив рейтинги. Сміливо можете йти напролом, але не хапайте зірок. Вам добре знайомо, що зірки можуть обпекти крила.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Роман ХОРЗОВ (17 листопада 1983 р.)

Ресторатор

Зустріч із бороданом принесе багато позитиву. Про ваше дітище знову згадає громадськість. Втім, не переймайтесь глобальними проблемами про те, як низько впало наше дворянство. Ліпше ретельніше перевіряйте чистоту виделок та генеруйте нові ідеї. Все приїдається, а ви ж любите бути новим по суті.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Тарас ЯКОВЛЕВ (15 грудня 1981 р.)

Віце-мер Луцька

Зорі радять вам зосередитись на чомусь конкретному. Або зайнятися самим собою, або сконцентруватися на робочих клопотах. Пускати стріли у кілька мішеней вам вдаватиметься все важче. Зверніться до енімал-терапії: погодуйте та заспокойте звірів.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Сергій ГРИГОРЕНКО (2 січня 1979 р.)

Секретар Луцької міськради

З новими силами, надихавшись киснем із гір, повертайтеся до роботи. Переконайтеся, чи не нахпали кліщів. Ви знову візьметесь за знайому справу, від вас віятиме благородством. Принаймні, вам так здаватиметься. Частіше чайуйте зі старими знайомими, осінь не за горами.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)

Антон СОСНОВСЬКИЙ (18 лютого 1982 р.)

Депутат Луцької міськради

Зорі радять вернутися до активного життя та не замикається у собі. Згадайте старі обіцянки, незабаром вони знову будуть актуальні. Уникайте авантур, ви вже неодноразово на цьому попадалися. Не завадіть подивитися комедії, багато комедій, аби сприймати життя з гумором.

РИБИ (20.02 – 20.03)

Володимир ГУНЧИК (9 березня 1958 р.)

Голова Волинської ОДА

Вашу безпосередність не розуміють оточуючі. Пам'ять починає підводити. Спробуйте все нотувати. Можливо, ви займаєтеся чимось не тим? Зорі радять змінити вид діяльності. Спробуйте себе у макраме чи висаджуванні троянд. Оракул радить взяти відпустку, з'їздити за кордон. Заодно пересвідчитесь, як справи на митниці.